Tarkan©

MARS'IN KILICI

YAZAN VE ÇİZEN
SEZGİN BURAK

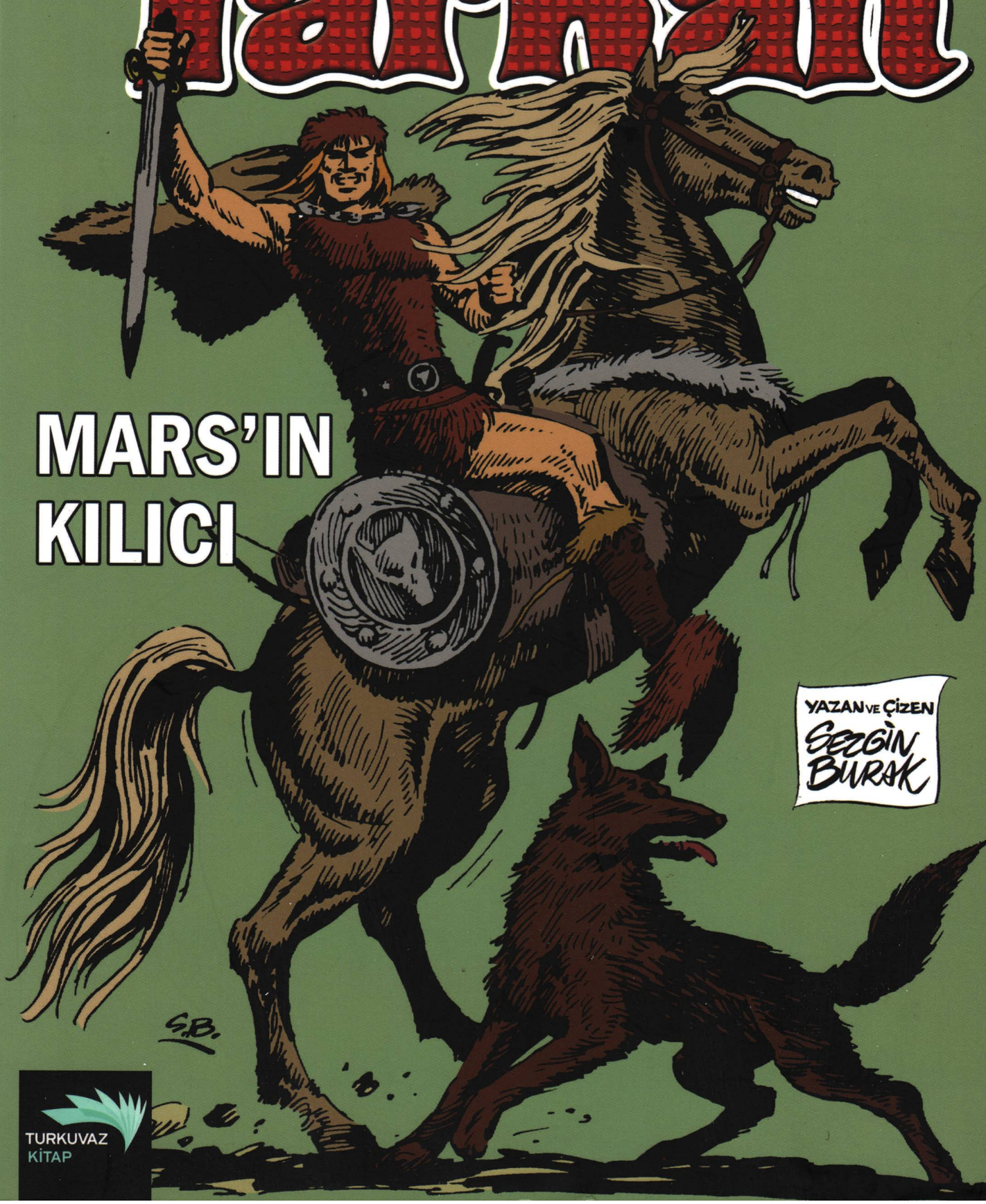

TURKUVAZ
KİTAP

Tarkan©

MARS'IN KILICI

— YAZAN VE ÇİZEN —
SEZGİN BURAK

TURKUVAZ
KİTAP

Tarkan serüvenlerinde Sezgin Burak'ın kullandığı özgün yazım ve dile sadık kalınmıştır.

© Sezgin Burak / Turkuvaz Kitapçılık Yayıncılık A. Ş. (2009)

Her hakkı saklıdır. Tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmadan hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yayınevi: Barbaros Bulvarı, No: 153, Cam Han, Kat: 8 34349 Beşiktaş / İstanbul
Tel: 0212 354 30 00 Faks: 0212 288 50 67
www.turkuvazkitap.com.tr

GENEL YAYIN YÖNETMENİ İlknur Özdemir

KAPAK VE RENKLENDİRME Selim Sarı
GRAFİK Mahmut Hakan Güngör

1. BASIM Temmuz 2010, İstanbul
GENEL YAYIN 302 *ÇİZGİ ROMAN* 5
ISBN 978-605-5596-59-0
BASILDIĞI YER Turkuvaz Matbaacılık Yay. A.Ş. (0216) 585 90 00
Turkuvaz Kitap bir TURKUVAZ MEDYA GRUBU kuruluşudur.

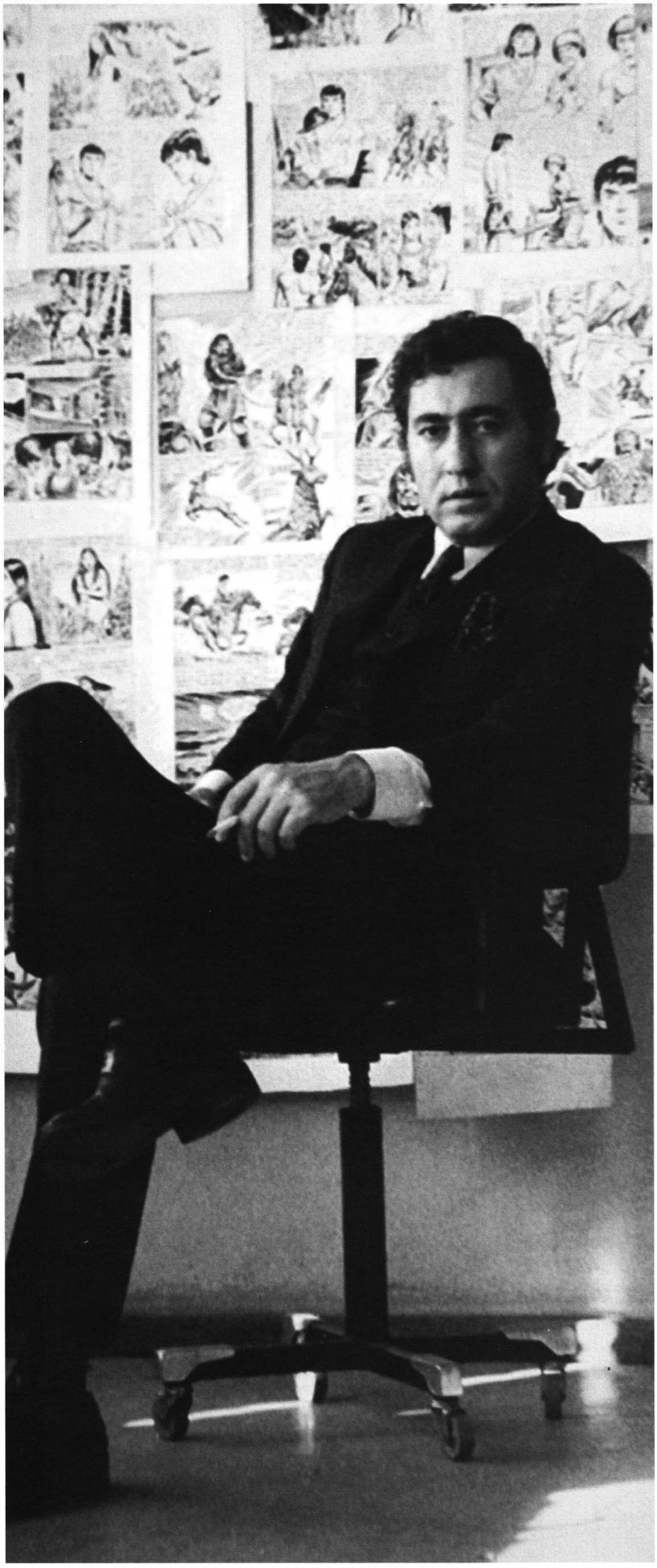

SEZGİN BURAK (1935-1978)

Türk ve Avrupa basınında değerli eserler veren Sezgin Burak 1935 yılında Adapazarı'nda doğdu. İlk karikatürleri ilkokul çağlarında *Doğan Kardeş* dergisinde yayınlandı. Profesyonel anlamda ilk eserlerini D.G.S.A.'nın (İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nin) Resim Bölümü'ne girdiği 1952 senesinde üretmeye başladı. Akbaba'da karikatürler, *Ayda Bir, Yirminci Asır, Bütün Dünya* ve *Hafta* mecmualarında resimler ve illüstrasyonlar çizdi. D.G.S.A.'dan 1957 yılında Süsleme Sanatları (Grafik ve İç Dekorasyon) bölümündeki yüksek öğrenimini tamamlayarak mezun oldu. Aynı yıl, Cumhuriyet gazetesinde Fakir Baykurt'un YILANLARIN ÖCÜ isimli eserini resimledi. 1958'de Cumhuriyet gazetesinde karikatürist olarak çalışmaya başladı ve iki yıl süreyle gazetenin günlük siyasi karikatürlerini çizdi. Aynı zamanda çeşitli tiyatrolar için sahne dekorları da hazırlayan sanatçı yine Cumhuriyet gazetesinde Yaşar Kemal'in ALAGEYİK isimli romanını resimlendirdi. SES ve HAYAT mecmualarında yayınlanan roman ve hikâye dizileri için hazırladığı illüstrasyonların yanı sıra kitap kapakları ve İstanbul Reklam için sinema reklamları da hazırlayan sanatçı, 1964 yılında BİZİMKİLER (HÜDAVERDİ) adlı sevilen bant karikatür tipini yarattı. Bu eseri uzun yıllar günlük olarak Hürriyet gazetesinde yayınlandı. Sanatçı 1965 yılında İtalya'nın Milano şehrinde ünlü sanat ajansı STUDIO D'AMI'de bir süre çalıştı. EL-COUGAR isimli western kahramanını yarattı. İtalyan bir ressamla beraber KOLOSSO adlı bir çizgi kahramanı resimledi. 1966'da Avrupa Reklam Yarışması'nda hazırladığı iki reklam afişi ile ülkesi adına birincilik ödülleri kazandı. Aynı yıl, en ünlü eseri olan çizgiroman kahramanı TARKAN'ı yarattı. TARKAN, ilk olarak 14 Nisan 1967'de HÜRRİYET gazetesinde günlük olarak yayınlanmaya başladı. TARKAN'ın maceraları daha sonra beyazperdeye de aktarılarak seri halinde beş film çevrildi. Sezgin Burak, 1968-1969 yılları arasında Yaşar KEMAL'in ünlü romanı İNCE MEMED'i (1.ve 2.bölüm), bunu takiben de 1970'de AĞRI DAĞI EFSANESİ romanlarını resimlendirdi. 1976 yılında ÇOBAN ÇANTASI adlı çizgi kahramanını yarattı. Son olarak çeşitli akrilik ve yağlıboya tablo çalışmaları da yapan sanatçı TARKAN'ın son macerası olan MİLANO'YA GİDEN YOL'u tamamlayamadan 1978 yılında hayata veda etti.

M.S. 445 YILINDA KARDEŞİ BLEDA'NIN ÖLÜMÜNDEN SONRA TÜRK HUN İMPARATORLUĞUNUN BAŞINA TARİHİN BİR MİSLİNİ GÖRMEDİĞİ BÜYÜK CİHANGİR ATTİLA GEÇTİ. BU TARİHTEN İTİBAREN AVRUPA'NIN SALDIRGAN BARBAR DEVLETLERİ OLAN VANDALLAR, OSTROGOTLAR, VİZİGOTLAR, FRANKLAR, BURGUNTLAR, THURİNGLER DEHŞETE DÜŞTÜLER...

ATTİLA, AVRUPA'YI İSTİLAYA KARAR VERMİŞ, BÜYÜK AMACINI GERÇEKLEŞTİRMEYE BAŞLAMIŞTI...

Karanlık bastığı zaman fırtına daha da şiddetlenmiş, yürümeleri güçleşmişti...
FIRTINA İŞİMİZE YARADI DOSTUM. PEŞİMİZDEKİ VANDAL GÖZCÜLERİ ARTIK İZİMİZİ BULAMAYACAKLAR!
ÖNÜMÜZE BİR SIĞINAK ÇIKMAZSA VANDALLAR, SABAHLEYİN BUZDAN HEYKELLERİMİZİ BULURLAR
DUR BAKALIM. YANILMIYORSAM, İLERDE BİR IŞIK VAR!
Yere indi, atının dizginlerinden tutup ışığa doğru ilerledi...
SEZGİN BURAK

ŞANSIMIZ VAR-MIŞ. BURADA BİR HAN VAR!

Atını hanın yanındaki bir sundurmaya çekti.
ÖNCE SENİ EMNİ-YETE ALALIM.

Gözü, oradaki başka bir ata ilişti...
DUR HELE... BU-RADA BİR YA-BANCI DAHA VAR!..

Diğer atın yanına gidip koşumlarını gözden geçirmeye başladı...
HEM DE BU YABANCI, YANILMIYORSAM BİR ROMA-LI... BU ÇEŞİT KOŞUMLARI ANCAK ROMALILAR KULLA-NIR. HELE BİR İÇERİ GİRELİM DE ANLARIZ...

Hanın kapısı, gıcırtı ile açıldı. İçeriye karla karışık rüzgâr doldu. Arkasından da yanında kurdu ile iri bir gölge belirdi.
Rüzgâr yanan meşalelerin ışığını titretti...

Başlar, kapıdaki yabancıya çevrildi...

Genç adam, keskin bakışlarıyla salona bir göz attı...

Meraklı bakışlar arasında dipteki masaya doğru ilerledi...

Rahatça masaya yerleşti, bakışlarını salondakilere çevirdi. Koca salonda yanan odunların çıtırtısından başka ses çıkmıyordu...

Bu sessizliği bozan, iri yarı hancı oldu...
NE DURUYORSUN SALAK !.. HİÇ YANINDA KÖPEK OLAN ADAM GÖRMEDİN Mİ ?.. HAYDİ, İŞİNE DEVAM ET !..

Dipteki masada harmanisine sarılmış oturan bir adam, meraklı gözlerle yeni gelen yabancıyı süzüyordu...
TUHAF !.. BİR HUN SAVAŞÇISI VANDALLARIN ÜLKESİNDE...

Bu sırada yandaki masalardan birinde dramatik bir sahne başlıyordu...
PİYER !.. PİYER, BENİ TANIDIN MI... BEN JAK !...

JAK !.. EVET JAK !.. SEN JAK'SIN... ESKİ DOSTUM...
PİYER !.. ESİRİM BEN... KURTAR BENİ BURADAN PİYER !.. KURTAR BENİ BU CANAVARIN ELİNDEN !..

Fakat hancının gürleyen sesiyle irkildiler...
HEEEY!.. NE OLUYOR BURADA?.. NE GEVEZELİK EDİYORSUNUZ?..
SENİN ESİRİN, BENİM ÇOCUKLUK ARKADAŞIMDIR. KENDİSİNİ SERBEST BIRAKMAK İÇİN KAÇ ALTIN İSTİYORSUN?..
Altın lafını duyan hancının gözleri parladı, ağzı yayıldı.
ON ALTIN VERİRSEN KENDİSİNİ SERBEST BIRAKIRIM...
HAH HAH HA!.. BİR FRANK'IN PARASINI ALMAK HOŞUMA GİTTİ DOĞRUSU. AMA ARKADAŞIN GENE BENİM ESİRİM KALACAK. SEN DE YARIN ATINA ATLA DEFOL GİT BURADAN!..
Eski dost, hemen elini beline atıp para kesesini çıkardı...
AL... İÇİNDE TAM ON ALTIN VAR... HADİ, ŞİMDİ ARKADAŞIMI SERBEST BIRAK!

Hancının bu oyununa müthiş kızan Piyer, elini kılıcına attı, fakat....
BU SENİN YAP....
AL!.. BU DA BANA KILIÇ ÇEKMENİN CEZASI!.
Jak, hancının yumruğu ile yere serilen vefakâr arkadaşını yerden kaldırmak istedi...
HAHHAAA!..
BU SERSEM ARKADAŞIN DA BUNDAN SONRA BENİM ESİRİM OLACAK! ONU MUTFAĞA TAŞI!...
Kuvvetli bir el koca hancıyı birden geri çevirmişti...
DUR BAKALIM AHPAP!.. BU KADAR ÇABUK KARAR VERME!
?

Geri dönen hancının ayakları, kuvvetli bir tokatla, yerden kesilmişti.

UHH!

BU TOKAT, SENİN AKLINI BAŞINA GETİRECEKTİR DOSTUM!

Yakın mesafeden Hugo, aniden hücuma geçti...
BUNU SEN İSTEDİN YABANCI !..
BIÇAK ÇEKMEK, KUVVETİNE GÜVENMEYEN SAHTE KAHRAMANLARIN İŞİDİR, BESİLİ DOMUZ !..

Genç Hunlu, Hugo'nun bileğini kavradı, arkasına bükerek bıçağını elinden düşürdü.
IH!
HAH ŞÖYLE !.. ŞİMDİ YÖNÜN KARŞIDAKİ MASA !..

Tekmeyi yapıştırdı...
HAYDİ, YALLAH !..
SEZGİN BURAK

KÜÜT...

HUGO'YU BU BASİT OYUNLARLA KOLAY KOLAY MAĞLUP EDECEĞİNİ SANMA! ŞİMDİ SENİ....

Hugo, vücudundan umulmayan bir çeviklikle tekrar atıldı...

Fakat...

Hunlu savaşçının ters bir el kesmesi onu havada yakaladı. İkinci bir darbeyi de ense köküne indirdi...
IIIH!
ARTIK BU İNADINDAN VAZGEÇERSİN!
GEZİN BURAK

Bu öldürücü darbelere dayanamayan hancı Tarkan'ın ayakları dibine yığıldı, kaldı.
HAYRET! BU YABANCI KOCA HUGO'YU DEVİRDİ...
Biraz sonra hancı kendine geldi. Korkudan büyümüş gözlerle, başında dikilen yabancıya bağırdı...
KİMSİN SEN?. ULUSUN NEDİR?. BU KIYAFETTE BİRİNİ İLK GÖRÜYORUM. SÖYLE, KİMSİN SEN?.
Genç adam, kükreyen bir sesle cevap verdi.
ÖNCE ULUSUMUN ADINI İŞİT: TÜRK. YÜCE BAŞBUĞUM ATTİLA NIN SAVAŞÇISIYIM ADIM TARKAN
Koca salonda hayretle açılmış ağızlardan bir tek ses çıktı...
TÜRK!
GEZBİN BURAK

YANILMAMIŞIM... BU ADAM ATTİLA'NIN EN GÜVENDİĞİ SAVAŞÇISI TARKAN. FAKAT BURADA, VANDAL ARAZİSİNDE NE ARIYOR?.. BURALARA KADAR NASIL GELMİŞ?.. KORKUSUZ BİR SAVAŞÇI OLDUĞUNU BİLİYORDUM. KENDİNİ GİZLEMEYE BİLE LÜZUM GÖRMÜYOR. KORKARIM, ONA BU CESARETİ PAHALIYA MAL OLACAK!..
DAYAK FASLINA TEKRAR BAŞLAMAMI İSTEMİYORSAN KALK, ALDIĞIN ALTINLARI SAHİBİNE İADE ET. BU YOKSUL ESİR DE ŞU ANDAN İTİBAREN SERBEST KALACAK!..
Hancının gözü iyice yılmıştı. İster istemez kalktı, altın kesesini sahibine uzattı. Piyer, Tarkan'dan cesaret alarak horozlandı...
SENİ BU DEFA AFFEDİYORUM. BİR DAHA GÜCÜN YETMEYECEK İNSANLARA KAFA TUTMA!..
MÜTHİŞ BİR ERKEK!.. GENÇ, GÜZEL, YAKIŞIKLI VE KUVVETLİ. HUGO DOMUZUNA DA İYİ BİR DERS VERDİ. ZATEN NEFRET EDİYORUM ONDAN
Bütün bunlar olurken mutfak bölmesinin arkasında sarışın mavi gözlü bir Vandal güzeli, hayran bakışlarla Tarkan'ı süzüyordu...

BENİ BU CANAVARIN ELİNDEN KURTARDIN. BIRAK DA HAYATIM BOYUNCA SENİN GİBİ CESUR HAKTAN YANA BİR YİĞİTİN KÖLESİ OLAYIM.

Tarkan, omuzlarından tutup Jak'ı kaldırdı.
HAYIR! SEN ARTIK TAMAMEN SERBESTSİN. YARIN SABAH İKİNİZ DE ATLARINIZA ATLAYIN, VATANINIZA DÖNÜN!..

Tarkan, iki Frank'ı da yanına alarak tekrar masasına yerleşti...
HAYDİ, ŞİMDİ BİZE YİYECEK BİR ŞEYLER GETİR!..

BU YAPTIKLARINI YANINA BIRAKACAĞIMI MI SANIYORSUN. KENDİ ÜLKEMDE BANA KAFA TUTMANIN HESABINI SORACAĞIM!

Mutfakta karısı, hancıya takıldı.
NE O HUGO, BAKIYORUM MÜŞTERİYE KENDİ ELİNLE YEMEK HAZIRLIYORSUN ARTIK...
ÇENENİ KAPA, ANETA!

Hugo yemek hazırlarken Aneta, yeniden gözlerini Tarkan'a dikmiş düşünüyordu...

BU YAKIŞIKLI TÜRK, BENİM ERKEĞİM OLMALIYDI. TALİHİM BANA BU İĞRENÇ CANAVARI NASİP ETTİ...

HEEEY!.. NE DİKİLİYORSUN ORADA!.. AL ŞUNLARI DA O KÖPEKLİ ADAMIN MASASINA GÖTÜR!..

Güzel kadın, yiyecekler elinde, yüzünde tebessüm, Tarkan'ın masasına geldi.

BUYURUN, İŞTE YİYECEKLERİNİZ...

ŞİMDİ DE YUKARI ÇIKIP SİZE YATACAK BİR YER HAZIRLAYAYIM...

Yemekten sonra Tarkan, yanında Kurt, hanın taş merdivenlerinden yukarı çıkarken hancı da onun hareketlerini izliyordu...

İŞTE NİHAYET ODASINA ÇIKIYOR. BAŞINA GELECEKLERDEN HABERİ YOK!..

Aynı anda Romalı...

ANLAŞILAN; TÜRK YATMAYA GİDİYOR. BENİMSE UYUMAYA NİYETİM YOK. HER AN TETİKTE OLMALIYIM BURALARDA RAHAT HAREKET ETMEK DOĞRU DEĞİL...

AŞAĞIDAKİ ROMALI, PELERİNİYLE KENDİNİ GİZLEMEYE ÇALIŞIYOR. UYUMAYA DA NİYETLİ DEĞİL. BENİM İSE ATTİLA'NIN ELDE ETMEK İSTEDİĞİ KILICI BULABİLMEM İÇİN DİNLENMEM GEREK...

Bir süre sonra Tarkan'ın yorgunluktan göz kapakları ağırlaştı, uykuya daldı. Kapının önünde yatan Kurdun dışardan gelen bir tıkırtı ile kulakları dikildi...

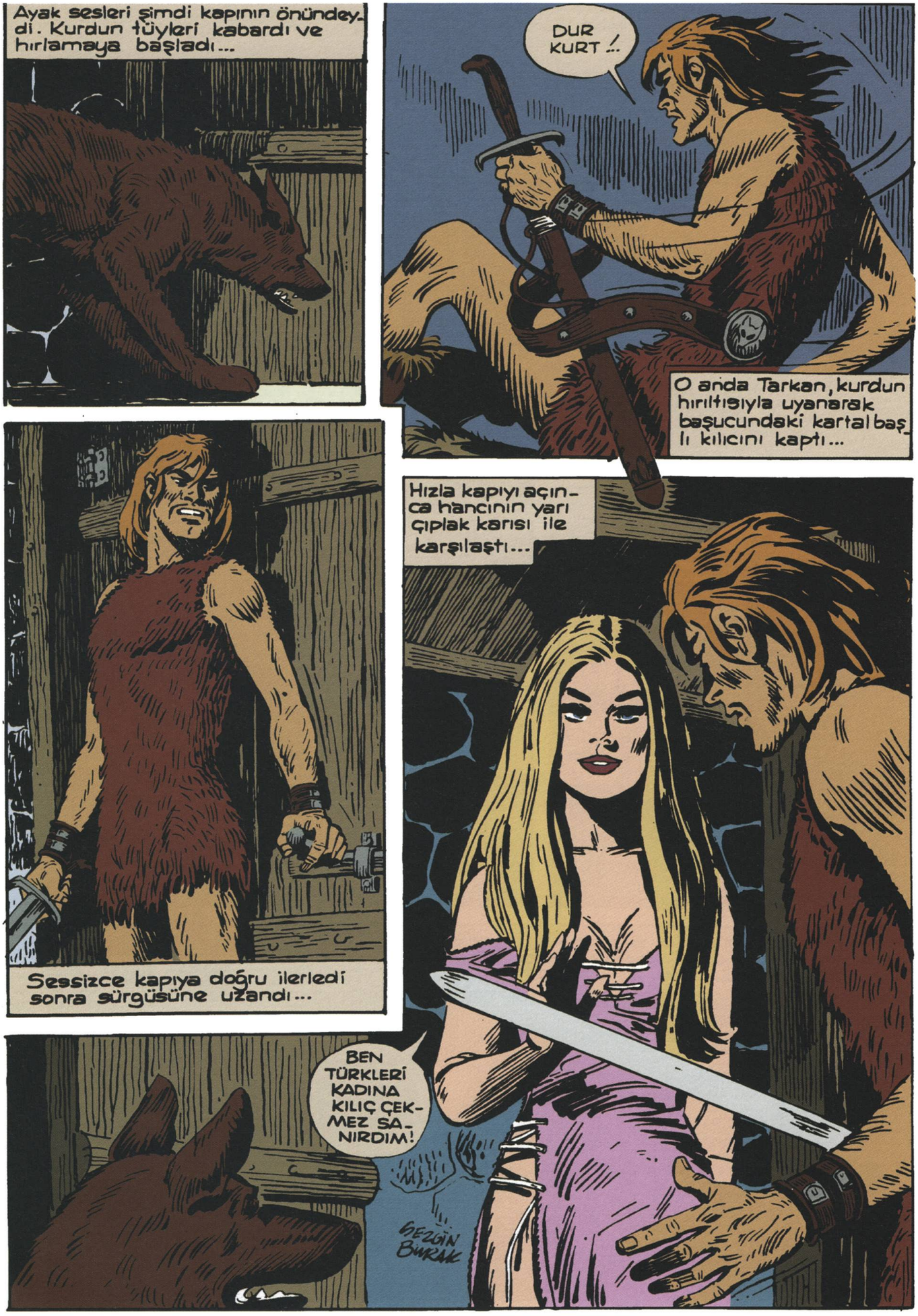
Ayak sesleri şimdi kapının önündeydi. Kurdun tüyleri kabardı ve hırlamaya başladı...
DUR KURT !..
O anda Tarkan, kurdun hırıltısıyla uyanarak başucundaki kartal başlı kılıcını kaptı...
Sessizce kapıya doğru ilerledi sonra sürgüsüne uzandı...
Hızla kapıyı açınca hancının yarı çıplak karısı ile karşılaştı...
BEN TÜRKLERİ KADINA KILIÇ ÇEKMEZ SANIRDIM!
SEZGİN BURAK

YOKSA BENİ İÇERİ ALMAYACAK MISIN?
SEN, O BESİLİ DOMUZA AİT DEĞİL MİSİN?

EVET, AMA ONDAN NEFRET EDİYORUM. ELİMDEN GELSE ONU ÖLDÜRÜP KURTULMAK İSTERİM...
ANLAŞILDI. ODAMI HAZIRLARKEN KENDİ YERİNİ DE DÜŞÜNMÜŞSÜN.

BU AKŞAMKİ HAREKETİN ÇOK HOŞUMA GİTTİ. HUGO ZALİMİNE İYİ BİR DERS VERDİN. BANA ARTIK, ANCAK SEN SAHİP OLABİLİRSİN.

Tarkan, kuvvetli kolları ile kadının ince belini yakaladı ve bir tekmeyle kapıyı kapadı...
SÖZGÜN BURAK

SAR BENİ!.. DAHA SIKI SAR... DAHA SIKI...

Bu sırada taş merdivenin başında hancı, karısının Tarkan'ın odasına girişini seyrediyordu...

TAMAM! ANETA TÜRK'ÜN ODASINA GİRDİ. O ARTIK YAPACAĞINI BİLİR. ONUN KARŞISINDA HİÇBİR ERKEK DAYANAMAZ. ŞİMDİ İŞE BAŞLAYALIM.

Hancı, koşarak merdivenlerden indi. Salondan hızla geçerken tavşan uykusuna yatan Romalı onu görmüştü...

HANCININ BU TELÂŞI, HAYRA ALAMET DEĞİL. GALİBA BİR NUMARA ÇEVİRİYOR.

ATININ NAL SESLERİ GELİYOR. MUTLAKA TÜRK'Ü ENSELETECEK. SABAHA KALMAZ, BURASI VANDAL SAVAŞÇILARIYLA DOLAR...

TÜRK'ÜN BİR ŞEYDEN HABERİ YOK. BEN DE GECE YARISI BU FIRTINADA YOLA ÇIKAMAYACAĞIMA GÖRE SABAHI BEKLEMEKTEN BAŞKA ÇAREM KALMADI...

Sabaha karşı, Aneta'nın başı Tarkan'ın göğsünde yorgunluktan ikisi de uyuya kalmışlardı. Aniden kurt, havlamaya başladı...

HAVVV..
HAV HAV..
HIIRR.

Tarkan hemen doğrulup kılıcını yakaladı.

NE OLUYOR KURT, BİR ŞEY MİDUYDUN?

Yerinden kalkarak pencereye yaklaştı...

HAKLIYMIŞSIN KURT... VANDAL SIĞIRLARI HANI KUŞATMIŞLAR!..

Bu sırada güzel Aneta'nın da gözleri korku ile açılmıştı...

BAK HELE... SENİN BESİLİ DOMUZ KOCAN DA ARALARINDA. DEMEK AKLINIZ SIRA BANA TUZAK KURDUNUZ...

Aralarında hancı olduğu halde Vandal savaşçıları hanı dört bir taraftan kuşatmışlardı...

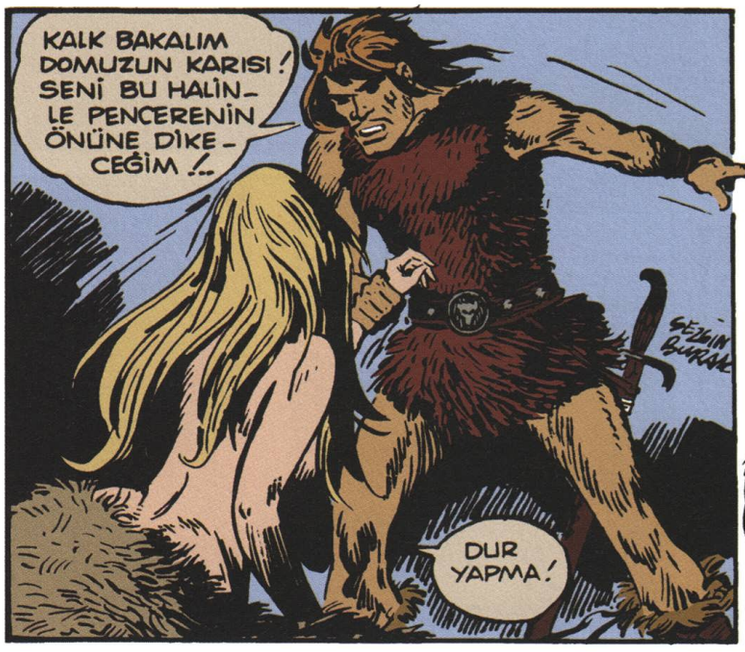
KALK BAKALIM DOMUZUN KARISI! SENİ BU HALİNLE PENCERENİN ÖNÜNE DİKECEĞİM!..
DUR YAPMA!

AFFET BENİ, ELİMDE DEĞİLDİ. SANA HABER VEREMEZDİM. SENİ SEVDİĞİM İÇİN...
ANLAMADIM

EVET, SENİ SEVDİĞİM İÇİN, SENİNLE KALABİLMEM İÇİN HABER VERMEDİM. YOKSA MUTLAKA GİDERDİN... AFFET, AFFET BENİ!..

Kadının yalvarışları Tarkan'a tesir etmişti...
EVET, EVET... SENİ ÖLDÜRÜRLERSE BENİ DE ÖLDÜRSÜNLER. KAÇABİLİRSEN BENİ DE GÖTÜR. BIRAKMA BURADA!
HAYDİ KALK!... URBANI GİY...

HANIN ETRAFI ASKERLERİMLE SARILDI. KURTULMANA İMKÂN YOK, TESLİM OL HUN ÇAŞITI!..
BİZE MERTLİK SÖKMEZ. BİZ ADAMI BÖYLE ENSELERİZ. HAH HAH HA!..

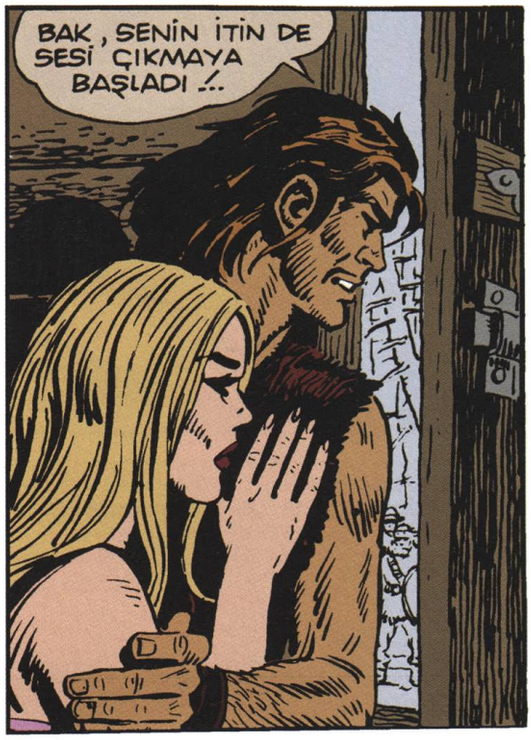
BAK, SENİN İTİN DE SESİ ÇIKMAYA BAŞLADI!..

BUNLARI BOYNUZLU REN GEYİĞİNE DEĞİL, SEN, VANDAL SIĞIRLARININ ÇOBANINA SÖYLÜYORUM. ANLAŞILAN, DAHA TÜRKLERLE UĞRAŞA GİRMEMİŞSİN. YOKSA BİR TÜRK'E BÖYLE PENCERE ALTINDAN "TESLİM OL" DİYE HAVLAYAMAZDIN...
SEDGİN BURAK

HAYDİ, NE DURUYORSUNUZ!.. SALDIRIN!.. ONU CANLI OLARAK YAKALAMANIZI İSTİYORUM!..
Tarkan'ın cevabı, Vandal kumandanını hırsından çılgına döndürmüştü. Adamlarına haykırdı...

Tarkan, pencerenin kepengini kapadı, demirlerini sürdü...

GEL BENİMLE!.. GİZLİ BİR GEÇİT BİLİYORUM... ORADAN ATLARIN YANINA ÇIKABİLİRİZ...

Tarkan, Aneta ve Kurt, hızla aşağıya indiler. O arada Romalı da kapı arkasına masaları ve tabureleri yığmıştı...

TAM BENİM ÇIKACAĞIM SIRADA GELDİLER. ARTIK BEN DE SENİNLE BU UĞRAŞA GİRMEK ZORUNDAYIM.

TALİHİNE KÜS ROMALI!.. SEN DE ÇETİN BİR SAVAŞÇIYA BENZERSİN...

Fakat salonun tek penceresinin kapakları çatırdayarak açıldı. Vandallar saldırıyorlardı.

ACELEYLE PENCEREYE BARİKAT KURMAYI UNUTMUŞSUN!..

ÇABUK MUTFAĞA GEÇELİM!

Az sonra Vandalların boynuzlu kaskları gözüktü. İçeriye dalmışlardı. Fakat...

ÖNCE ŞU SIĞIRLARIN İŞİNİ GÖRELİM...

ARAH

ŞİMDİ DE KAPIYI ZORLUYORLAR!..

ATIL KURT!..
Aynı anda büyük kapı da darbelere dayanamadı.
BURAYI DA YARDILAR!..
Az sonra kapı iyice parçalanmıştı. Romalı, bir elinde kılıcı, öbür elinde kırık bir tabure parçası, kendi usulü ile savaşa hazırdı.
Kırılan kapı aralarından Vandallar bağırarak içeriye daldılar...

ACELE EDERSENİZ İŞTE BÖYLE ÇARPILIRSINIZ!..
AOH...
Romalı'nın tekniği ilk anda Vandalların hızını kesmişti...
Savaşa daha ihtiyatlı giren bir Vandal mızrağını Romalı'ya nişanladı...
Tarkan onu gördü ve eline geçirdiği bir kargıyı aniden savurdu...
AİİYAAH
Kargı, hedefini bulmuş adamın gırtlağını parçalayarak içeri girmişti...
GEZGİN BARAK

Arkasını döndü-
ğünde kendisini
gafil avlamak is-
teyen başka bir
Vandalı da ufak
bir oyunla ala-
şağı etti...

TARKAN!
DİKKAT ET!..
MERDİVENLER-
DEN DE GE-
LENLER VAR!
Hanın üst kat pencerelerini
kıran Vandallar, bu defa
da merdivenlerden aşağı-
ya saldırıyorlardı...

Şimdi vaziyetleri çok
kötü idi. Üç taraftan
sarılmışlardı...
GELGIN BURUK

Vandalların kumandanı durmadan emirler yağdırıyordu...
DURMAYIN !.. ATILIN, YAKALAYIN !..
Tarkan, önden gelenlerin arasına yıldırım gibi daldı. Kurt da gerideki askerlerin üzerine hırlayarak sıçramıştı...
AOH !..
Bir tek adam ve kurdun karşısında hücuma geçenler allak bullak oldular, adeta paniğe kapıldılar. Tarkan durmadan kılıç sallıyor, aman vermiyordu...
Bu sırada hanın üst kattaki odalarından birinde iki Franklı arkadaş heyecan içindeydiler.
AŞAĞIDA KAN GÖVDEYİ GÖTÜRÜYOR. BENİ ZALİM HÜGO DAN KURTARAN TÜRK ÜN VAZİYETİ FENA. BİZ İSE ONA YARDIM EDEMİYORUZ...
GEL PENCEREDEN SIVIŞALIM. ŞİMDİ TÜRK'Ü DÜŞÜNMENİN SIRASI DEĞİL...

Jak, ani bir kararla fırladı. Piyer ona mani olamayınca arkasından bağırdı...
DUR JAK !.. AKLINI MI KAÇIRDIN ?.. SENİ DE ÖLDÜRECEKLER !..
ONA YARDIM ETMELİYİM !..
Jak'ın bütün sinirleri gerilmiş, bir kahraman kesilmişti. Şu anda korkunç Hugo bile karşısına çıksa onu bir darbede devirebilirdi...
Pencereden giren bir Vandal, ansızın Tarkan'ın kolunu yakaladı ve baltasını kaldırdı.
ŞU KOLUNU BİR BUDAYAYIM DA GÖR BAKA ....
AHH!
HEEY !.. BU KILIÇ DA NEREDEN GELDİ ?..
Yoksul Jak, Tarkan'ı kurtarmış, ama kendini feda etmişti...
YETİŞ TARKA....
GEBER!
ZAVALLI... BENİM İÇİN CANINI VERDİ... ONA YETİŞEMEDİM...

Piyer de Jak'ın vurulduğu an, can havli ile bağırışını duymuştu...
ZAVALLI ARKADAŞIM! ONA ENGEL OLAMADIM. NASIL OLSA TÜRK'Ü DE ÖLDÜRECEKLER. O ZAMAN SIRA BANA GELECEK!..
HEMEN BURADAN KAÇMALIYIM!..
Piyer, kendini sessizce aşağıdaki yumuşak karların üzerine bıraktı...
Piyer, atların bulunduğu sundurmanın altına geldi, yavaşça atını çözerek tam dışarı çıkacağı anda arkada bir ses gürledi...
NE O!.. AKŞAMKİ BORCUNU ÖDEMEDEN Mİ GİDECEKSİN?..
Piyer, geri dönüp de karşısında elinde koca kamasiyle hancıyı görünce öylece dondu, kaldı...
BU SEFER SENİ ELİMDEN KİMSE KURTARAMAYACAK!
SEZGİN BULAK
OUGHH...
ŞİMDİ İADE ETTİGİM ALTINLARI GERİ ALABİLİRİM!..

HAH HAH HA!...
BU ALTINLAR BENİM KISMETİMMİŞ... TARKAN DENİLEN ADAM DA ŞİMDİYE KADAR TEMİZLENMİŞTİR.
Hugo, içerdeki Romalı'yı hiç hesaba katmamıştı. Fakat çok iyi dövüşen Romalı'yı bir Vandal ansızın arkadan sımsıkı yakalamış, bir başkası da baltası ile Romalı'nın kılıcını kesip atmıştı...
ŞİMDİ SENİN İŞİNİ BİTİRİRİZ...
ÇAT
YAKALADIM. HAYDİ, İNDİR BALTANI!..
Bu sırada Aneta imdada yetişti ve Romalı'yı arkadan saran Vandal'ın başına eline geçirdiği bir baltayı indiriverdi...
DUR BAKALIM. O KADAR KOLAY OLMIYACAK!..
AL!
AGH!
G.B.
Sonra mutfağa koşan Aneta döşemeyi kaldırdı ve gizli geçide indi.

Sundurmanın orta yerinde üzeri otlarla kaplı bir kapak, ağır ağır kalktı. Hugo, bunu görmüş ve bir köşeye gizlenmişti...
BİR GELEN VAR!.. BU GEÇİTİ ANETA'DAN BAŞKA BİLEN YOK... YANILMAMIŞIM... İŞTE TA KENDİSİ!
Hugo, Aneta'ya görünmeden peşinden süzüldü. Aneta, doğruca gitti, Tarkan'ın ve Romalı'nın atlarını çözdü...
HAYRET! ANETA ATLARI ÇÖZÜYOR!.. BUNDA BİR İŞ VAR. BAKALIM NE YAPACAK?..
ŞİMDİ DE ATLARI HANIN KAPISINA ÇEKİYOR!.. VAY KALTAK! DEMEK ONUNLA BERABER OLMUŞ... DEMEK BANA OYUN HA...
Romalı, atları ve kadını kapıda görür görmez Tarkan'a döndü ve bağırdı...
HEEEY! KADIN ATLARI KAPIYA ÇEKMİŞ. ARTIK BIRAK ŞU UĞRAŞI DA KAÇALIM!..
GÖÇGIN BURAK

SEN ATLARA KOŞ ROMALI. BURADA BİRAZ DAHA OYALANMAM GEREKİYOR. ŞUNLARIN HIZINI KESMELİYİM !..
Dışarıda Hugo, Romalı'nın atlara fırladığını görünce şaşırdı..
BEN BU ROMALIYI HİÇ HESABA KATMAMIŞTIM. DEMEK TÜRK YALNIZ DEĞİLDİ.
ÇABUK OL TARKAN! SENİ BEKLİYORUZ...
ŞU MASA SİZİ BİRAZ OYALAR DOSTLARIM. HAYDİ KURT, FIRLA !.. BİZİ BEKLİYORLAR !..

SEN DE KUSURA BAKMA KUMANDAN. BİR DAHAKİ SEFERE SANA DAHA ÇOK VAKİT AYIRIRIM.
ATILIN SERSEMLER! KAÇIRMAYIN!
Vandallar mızraklarını savurdular. Tarkan, göz açıp kapayıncaya kadar atına sıçramıştı. Sonra döndü ve gür sesi ile haykırdı.
HAYDİ ANETA!
Fakat arkadan Hugo, karnasını kaldırıp Aneta ya nişanladı.
BİR YERE GİDEMEYECEKSİN ANETA!..
HUGO!
SEDİN BURAK

OHHH! TARKAN..
Hugo'nun arkadan savurduğu kama, Aneta'nın sırtına gömüldü...
ANETA!
Genç kadın sırtında bıçak, karların üzerine düştü...
ALÇAK DOMUZ! ANETA'YI KALLEŞÇE VURDU...
Tarkan, atiyle ani bir dönüş yaptı. Hugo, kaçacak vakit bulamadı. Tarkan, bir anda yayını gerip bıraktı. Ok, iri adamın tam kalbini buldu. Hugo, danalar gibi bağırarak devrildi...
BU SEFER SIKI DUR, HUGO!..
AHH!..
GEZGIN BURAK

Bu sırada Vandallar, ellerinde ok ve mızraklarıyla hanın kapısından dışarı fırladılar. Tarkan, ikinci defa yayını gerip bıraktı. Mızrağını savurmak üzere olan öndeki Vandal'ı yere mıhladı.
OAHH!
DURMA TARKAN! DURMA KAÇ!..
Aneta, karların üzerinde son bir gayretle doğruldu...
TARKAN
HAYDİ DURMA! ATINI MAHMUZLA!..
ZAVALLI ANETA!..
İYİ NİŞAN ALIN KAÇIRMAYIN!..

Tarkan, bir solukta öndeki Romalı'ya yetişti. Vandallar'dan epey uzaklaşınca dizginleri çekip durdular.
BEN BURADAN AYRILIYORUM. YOLUN AÇIK OLSUN TARKAN!
DUR BİRAZ. BANA NEDEN YARDIM ETTİĞİNİ SÖYLEMEDİN.
BUNUN İKİ SEBEBİ VAR. BİRİNCİSİ: BU KAVGAYA İSTEMEYEREK GİRDİM. HANDAN ÇIKACAĞIM SIRADA VANDAL ASKERLERİ İLE KARŞILAŞTIM. BEN DE VANDALLARA GÖRÜNMEK İSTEMİYORDUM. İKİNCİ OLARAK DA .....
--- SENİN GİBİ BİR SAVAŞÇIYLA OMUZ OMUZA KILIÇ KULLANMANIN ZEVKİNİ DÜŞÜNDÜM...
PEKİ ÖYLEYSE, ADIN NE SENİN ROMALI ?..
Romalı, atını sürdü, biraz uzaklaştıktan sonra cevap verdi...
ROMALI BİR GLADYATÖR
ÇOK ACELESİ OLAN BİR GLADYATÖR!..

Tarkan da atını Romalı'nın aksi istikametine sürdü...
HAYDİ KURT! BİZ DE HEDEFİMİZE! ULU BAŞBUĞUMUZ ATTİLA'YI ZAFERE GÖTÜRECEK KILICI BULMALIYIZ!..

Tarkan, karla kaplı ıssız dağlarda günlerce at sürdü...
SENİ BİLMEM, AMA BEN EPEY AÇIKTIM KURT!..

Tarkan, nihayet bir vadinin üzerinde atından indi.
AŞAĞIDAKİ VADİDE KÜÇÜK BİR SU AKIYOR. BURADA MUTLAKA BİR AV BULURUZ...

Atının dizginlerinden tutarak yavaşça vadiye indi...
ŞANSIMIZ VARMIŞ. SUYUN ÖTESİNDEKİ FUNDALIĞIN ÖNÜ GEYİK DOLU...

Tarkan, atını bir kayanın altına çekti ve okunu yayını aldı.
Suyun ötesindeki geyiklere görünmeden yavaşça kuru bir ağacın yanına sokuldu.
ÖNDEKİ SÜRÜ BAŞI OLACAK. KIMILDAMADAN DURUYOR.
BU AV ÇOK KOLAY OLDU DOĞRUSU...
Fakat Tarkan, yanıbaşındaki tehlikeden habersizdi.
Ansızın çatal uçlu bir mızrak, Tarkan'ı boynundan kuru ağaca mıhladı...
BU DA NESİ?

Bir anda ellerinde çatal uçlu mızrakları ile bir sürü adam vahşi çığlıklar atarak yandaki kayanın ardından fırlamışlardı
ATIL KURT!
YAKALA-YIN!..
Kurt atıldı. Fakat ucuna ince bir kement bağlı bir sopa onu havada yakaladı...
BUNUN DA İŞİ TAMAM-DIR!..
Tarkan, kuvvetli kollarıyla çekip mızrağı çıkardı...
ŞİMDİ GELİN BAKALIM YABAN SÜRÜ-LERİ!..
KEDİ GİBİ ADAM-MIŞ.
UUK!
ELİMİZ-DEN KAÇA-MAZ!

Tarkan, yerden kalkmaya vakit bulamadı. Adamlar çatal uçlu mızrakları ile onu bir anda kol ve bacaklarından yere mıhladılar.

ŞİMDİ NE YAPACAKSIN BAKALIM?..

BÖYLE BİR AV HER ZAMAN ELE GEÇMEZ. İYİCE BASTIRIN ONU!..

SEZGİN BURAK

YETER ARTIK DEBELENDİĞİN!.. KURTULAMAZSIN!..

BİZE CANLI OLARAK LAZIMSIN DELİKANLI!..

YOKSA SENİ PARÇA PARÇA YAPAR KURTLARA ATARDIK...

Adamlar, Tarkan'ın kılıcını ve sırtındaki pelerinini çıkarıp aldılar. O sırada aniden kar fırtınası başladı.
BAĞLAYIN ESİRİ !.. FIRTINA ÇOĞALMADAN YOLA ÇIKALIM...
HAKLISIN URSU... ACELE ETMELİYİZ...
Tarkan'ın kollarını kendi usullerince arkadan kalın bir sopaya bağladılar.
ELİNİZİ ÇABUK TUTUN !..
HAYDİ, TAKİP EDİN BENİ ! KARANLIK BASTIRMADAN ŞATOYA YETİŞMELİYİZ...
Çatal mızraklı adamlar beraberlerinde Tarkan, at ve kurt olduğu halde müthiş fırtına altında yola koyuldular...

Kafilenin en önünde yürüyen Ursu, ansızın tepelere bakarak bağırdı...

DİKKAT! ÇIĞ GELİYOR!

O sırada büyük bir çığ, müthiş bir gürültüyle üzerlerine iniyordu...

Kurt ve onu tutan adam, bu ani baskından kendilerini kurtaramadılar. Bir anda çığ, onları yuttu, gözden kayboldular..

AHHHHG.

ZAVALLI KURT'UM. ONU BİR DAHA GÖREMEYECEĞİM!...

YUKO'NUN DA KÖPEĞİN DE ARTIK KURTULMALARINA İMKAN YOK. YOLUMUZA DEVAM EDELİM.

Hemen karşılarında karlarla kaplı sarp kayaların üzerinde yarı harabe haline gelmiş eski bir şato silueti yükseliyordu...

KRALİÇEMİZ BÖYLE BİR AV YAKALADIĞIMIZA ÇOK MEMNUN OLACAK. SENİ ONUN KARŞISINA ÇIKARACAĞIM!..

KRALİÇELERİ HA!... O DA ŞATOLARI GİBİ BİR KAÇ ASIRLIK HARABE OLSA GEREK...

Yer yer yıkık eski şatonun kapısındaki demir parmaklık kalktı çatal mızraklı adamlar esirleriyle beraber içeri girdiler. Demir parmaklıklar, arkalarından tekrar indi..

ATI BİR YERE ÇEKİP KAPATIN !

Şatonun avlusunda...

İçerdeki adamlar Tarkan'a bakarak aralarında fısıldaştılar. Pis dişlerini gösterip sırıttılar.

Şatonun içinde bir kaç bölmeden geçtikten sonra kraliçenin bulunduğu salonun merdivenlerini tırmandılar...

ADAMLARIN ALAYLI BAKIŞLARI HOŞUMA GİTMEDİ. BU İŞİN SONUNU MERAK ETMEYE BAŞLADIM. HELE BİR KRALİÇEYİ DE GÖRELİM.

KRALİÇE EMİNİM, BU AVIMI HEPSİNDEN ÇOK BEĞENECEK...

Tarkan, salonun perdeleri aralanıp da içeriye girince şaşırıp kaldı...
FAKAT BU KRALİÇE GENÇ VE GÜZEL BİR KADIN. BEN İSE İHTİYAR BİR CADI KARŞISINA ÇIKACAĞIMI SANMIŞTIM...
Tarkan, şaşırmakta haklıydı. Saçı sakalına karışmış bu vahşi adamların kraliçeleri, sarışın, genç ve güzel bir dişi idi. Mermer tahtının üzerindeki postlar içinde oturuyordu. Güzel vücudunu küçük post parçalarıyla örtmüştü...
--- Acayip pırıltılar saçan mavi gözlerini büyüler gibi Tarkan'a dikmişti....
Gözlerini Tarkan'dan ayırmadan bacaklarının altında başı önünde iki büklüm oturan adamla konuştu.
BU İKİNCİ AVINI DA BEĞENDİM. BUGÜN İYİ ÇALIŞTIN URSU...

KILICINDAN, KIYAFETİNDEN, DURUŞUNDAN BİR HUN SAVAŞÇISI OLDUĞUN ANLAŞILIYOR YABANCI. MERAK ETME, SENİ BİR YİĞİDE LAYIK OLDUĞU ŞEKİLDE AĞIRLAYACAĞIM.

Aniden iğrenç ve korkunç bir kahkaha salonu çınlattı...
HAHHA HAA!ooo

KONUKSEVERLİĞİNİ ANLADIM, AMA YANINDAKİ KAZIKTAN KURTULMA DANANIN BÖĞÜRMESİ HOŞUMA GİTMEDİ !...

Kraliçenin sağında kollarını kavuşturmuş duran adam, birden Tarkan'a doğru ilerleyerek gürledi.
NEEE !.. KUZMO'YA DANA DEDİN HA !..

Kuzmo, Tarkan'a yaklaştı, iri yumruğunu kaldırırken bağırdı.
BU YUMRUĞU SURATINA YİYİNCE AKLIN BAŞINA GELECEK ASYA FARESİ !..
O anda Kuzmo'nun hiç hesap etmediği bir şey oldu. Tarkan, şimşek gibi atıldı. Kollarını arkada bağlayan kalın sopayı Kuzmo'nun burnunun tam ortasına bütün hızıyla gömdü.
AHH!
BÖYLE BİR OYUNU DA DANALAR ANCAK KÜÇÜK FARELERDEN ÖĞRENİR !..
OOOFF!
Kuzmo, sırtüstü taş basamaklara devrildi. Yediği darbe onu yarı baygın halde bir süre inletti...
ŞİMDİ O KURUKAFANI SISKA VÜCUDUNDAN AYIRAYIM DA GÖR !..
Kendine gelince de geri bir hareketle belindeki baltayı çekti...
SEZGİN BURAK

Kuzmo, hırsla Tarkan'ı göğsünden yakaladı, olanca hızıyla indirmek üzere baltasını kaldırdı...

DUR KUZMO! BALTANI YERİNE KOY...!

ŞİMDİYE KADAR KUZMO'NUN BALTASI VAZİFESİNİ YAPMADAN KININA GİRMEDİ YABANCI...!

Sonra kralıçe dönerek adamlarına haykırdı...

ŞİMDİ BU GÖZÜPEK ADAMI GÖTÜRÜN! UNUTMAYIN, BENİM KONUĞUMDUR O...!

NE CİNS KONUKLUKTUR BU, ANLAYAMADIM. KRALİÇE İNSANA YİYECEKMİŞ GİBİ BAKAR, KUZMO CANAVARI DA KELLEMİ UÇURMAYA KALKAR.... HAYDİ HAYIRLISI...

BU HUN TÜRK'Ü HEPSİNDEN CESUR VE KUVVETLİ ÇIKTI. ELLERİ BAĞLI OLDUĞU HALDE SENİ YERE SERDİ KUZMO !..
ONU İKİYE BÖLMEME MÜSAADE ETMEDİN KRALİÇEM...

ŞİMDİ GİT, İLK YAKALADIĞIMIZ ADAMI, BU GECE İÇİN HAZIRLA !..

Kuzmo çıkınca Kraliçe, şeytanca düşüncelere daldı...

HUN TÜRK'Ü BENİM ARADIĞIM GÜÇTE BİRİ. KUVVETLİ, CESUR VE ZEKİ. KUZMO APTALINI KURNAZCA DEVİRDİ. EMELLERİMİ ANCAK BÖYLE BİR ADAMLA GERÇEKLEŞTİREBİLİRİM. BUGÜNKÜ İLK ESİRİM DE YABANA ATILACAK BİR ERKEK DEĞİL. ONUNLA DA GÜZEL BİR GECE GEÇİRECEĞİM !...

Çatal mızraklı adamlar Tarkan'ı şatonun altındaki zindana indirdiler...

HEY ŞİŞKO! AL, SANA YENİ BİR MÜŞTERİ DAHA GETİRDİM.

BU ÇAYLAĞI DA NEREDE YAKALADIN?

DİKKAT ET! BU ÇAYLAK DEDİĞİN HERİFİ YAKALAMAK KOLAY OLMADI. GELİNCE DE ELLERİ BAĞLI OLDUĞU HALDE KUZMO'YU DEVİRDİ.

NEE! BU ADAM KUZMO'YU MU DEVİRDİ?..

Demir parmaklıklı hücrede Tarkan'ın ellerini çözdüler. Uzunca bir zincire bağlı bir halkayı ayak bileğine taktılar...

ONA FAZLA SOKULMAMAYA DİKKAT ET, ŞİŞKO. YEMEĞİNİ DE ZAMANINDA VER!..

Tarkan, bir süre şatoda olup bitenleri kestirmeye çalıştı.

BU ADAMLARIN HEPSİ KRALİÇE DEDİKLERİ KADINA KÖPEK GİBİ SADIK. ONUN YANINDA DEĞİL AĞIZLARINI AÇMAK, BAŞLARINI KALDIRIP YÜZÜNE BİLE BAKAMIYORLAR. HEM BU KRALİÇE NEYİN NESİ? NE YAPMAK İSTER?. BEN İKİNCİ AVI OLDUĞUMA GÖRE BİRİNCİ AVI KİM?..

Gecenin karanlığı iyice bastığı zaman dışardaki kar fırtınası da durmuştu. Vahşi tabiatın içinde şato, bütün korkunçluğu ile dikiliyordu. Arada sırada ta derinlerden çakalların uluyan sesleri duyuluyordu...

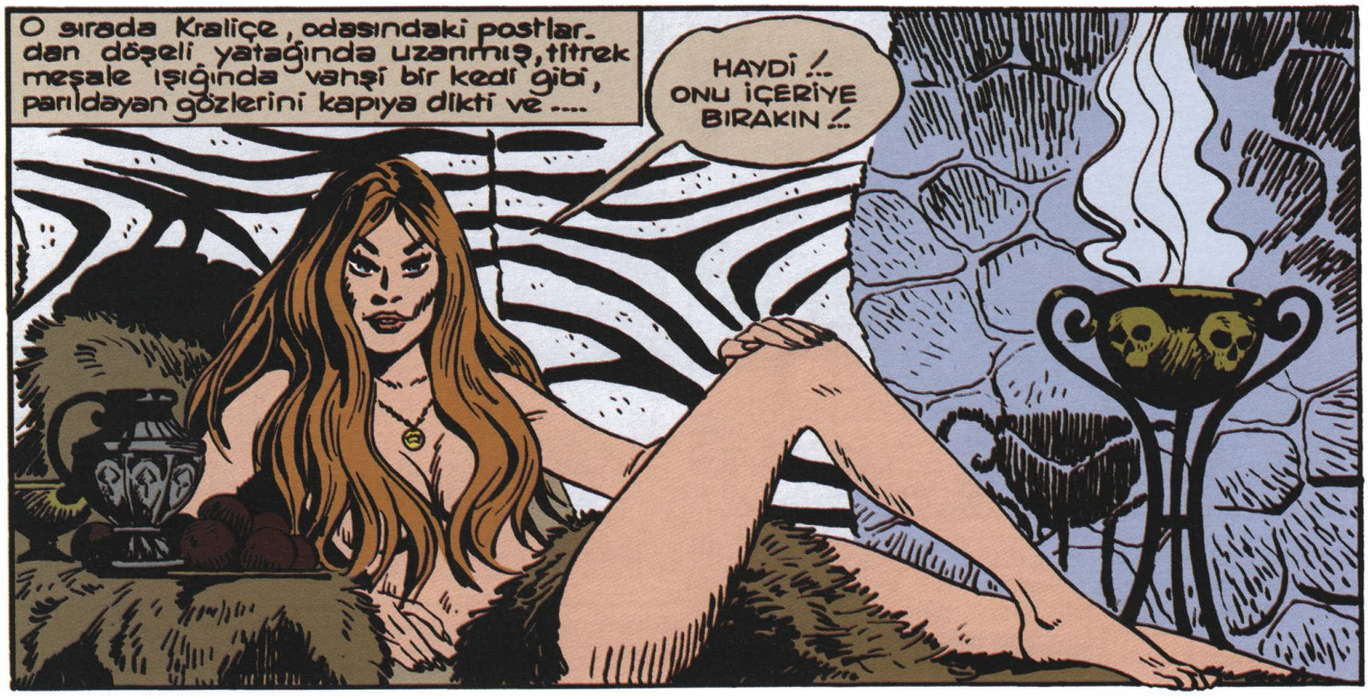
O sırada Kraliçe, odasındaki postlardan döşeli yatağında uzanmış, titrek meşale ışığında vahşi bir kedi gibi, parıldayan gözlerini kapıya dikti ve....
HAYDİ!... ONU İÇERİYE BIRAKIN!

Kapı açıldı. Kaba eller, yakışıklı bir erkek siluetini içeriye ittiler. Sonra da kapıyı hemen kapattılar...

İYİCE YANIMA YAKLAŞ, ROMA'LI KONUĞUM!..

Bu, yarı çıplak adam, Romalı gladyatördü... Bakışlarında acaip ve donuk bir ifade vardı...

Romalı, büyülenmiş gözlerle olduğu yerde hareketsiz öylece kraliçeye bakıyordu
BEN DAHA ÇOK YAKLAŞMANI EMREDİYORUM. GEL, YANIMA OTUR!..

Romalı, ıslık gibi çıkan sese itaat etti. Gözlerini kraliçenin gözlerinden ayıramıyordu. Şimdi o, boğa yılanının önünde hipnotize olmuş bir fareden farksızdı... Kraliçe avını bir süre şehvet ve....
....arzu dolu gözlerle seyretti... sonra....

AL... BU GECENİN ŞEREFİNE İÇECEĞİZ!...

Romalı, şarap dolu tası aldı, tam dudaklarına götüreceği anda kraliçeye bakan gözleri, korkuyla açıldı...
FAKAT... O BİR... O BİR İNSAN KAFATASI...

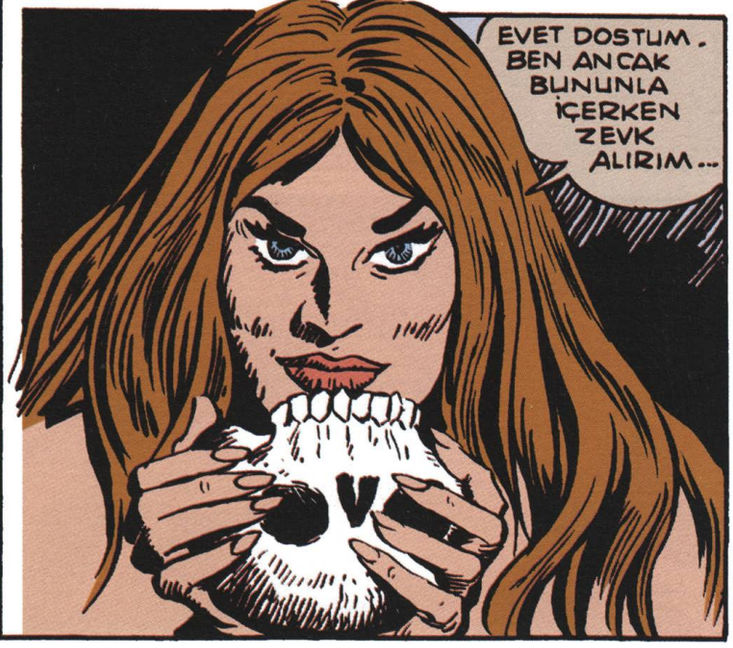
EVET DOSTUM. BEN ANCAK BUNUNLA İÇERKEN ZEVK ALIRIM...

Kraliçe, bir an korku ile ürpe-ren esirine sokuldu. Şehvet dolu yumuşak bir sesle ---
KAFATASI YOKSA SENİ KORKUTTU MU?..
Romalı, kraliçenin sıcak nefesini yüzünde hissetti. Burun delikleri açıldı. Nemli dudakların teması vücudunu baştan aşağı ılık bir haz dalgasıyla titretti...
Kraliçe, kendini geriye postların üzerine bıraktı. Göğüslerini kapatan uzun sarı saçlarını elle-riyle kenara itti...
Romalı'nın yüzünü ter kap-ladı. Bir an bu nefis vücu-dü seyretti ve....
Daha fazla dayana-mayarak bu Floransa mermerinden daha şef-faf vücudu adaleli kollarıyla kavradı...

Romalı artık kendinde değildi. Şeytan ruhlu dişinin esiri olmuştu

SEN BİR TANRI-ÇADAN DAHA GÜZEL-SİN!..

İŞTE SANA NEFİS BİR ŞARAPLA TAZE ET DELİKANLI... KRALİÇE SENİN İYİ YEMENİ İSTEDİ... HAH HAH HA...
Kraliçenin odasında zevk ve ihtiras saatleri geçerken zindan bekçisi Tarkan'a yiyecekleri uzattı...

BU YABANCI NASIL OLSA YEMEĞİ YİYİP BÜYÜLÜ ŞARABI İÇECEKTİR. UYKU DA GÖZLERİMDEN AKIYOR.

Gün ışıyacağına yakın kraliçe ve Romalı, fırtına gibi geçen bir aşk gecesi sonunda uyuyakalmışlardı...

Bir süre sonra Kraliçe gözlerini açtı, yattığı yerde dikilerek kapıya seslendi...
NÖBETÇİLER! NÖBETÇİLER!..
GÖTÜRÜN BU ADAMI!..
Romalı'nın içtiği büyülü şarabın tesiri artık geçmişti. Kendini toparlayıp mücadele etmek için fırladı.
ONU BÜYÜK SALONA GÖTÜRÜN! GÜN IŞIRKEN TÖREN BİTECEK!..
Fakat adamlar ona vakit bırakmadılar. Bir anda kıskıvrak yakaladılar...

Tarkan, zindan bekçisinin bıraktığı yiyeceklerden şüphelenmiş, elini bile sürmemişti
ŞİŞKO GARDİYAN SIZDI. BUNLARI YİYİP İÇECEĞİMDEN EMİN OLSA GEREK... OYSA BU HERİFLERİN, TÜRKLERİN UZUN ZAMAN AÇLIĞA DAYANABİLECEKLERİNDEN HABERLERİ YOK, ANLAŞILAN...

ÖNCE BENİ AYAĞIMDAN BAĞLAYAN ŞU HALKAYI DUVARDAN SÖKÜP ÇIKARMAM GEREK...

GAAAÇÇ...
Paslı çiviler, rutubetli duvar üzerinde Tarkan'ın kuvvetine fazla dayanamayarak gacırtı ile koptu...

Gürültüye zindan bekçisi tek gözünü açarak fırladı...
HEEY!.. NE OLUYOR ORADA?!

VAY CANINA! BU ADAM DUVARDAN HALKAYI SÖKÜP ÇIKARMIŞ...

PARMAKLIKLARI DA SÖKMEDEN YARDIM İSTEMELİYİM... YETİŞİN!
BİRAZDAN HEPSİ BAŞIMA ÜŞÜŞÜR. ELİMDEKİ ZİNCİRLE SAVAŞMAKTAN BAŞKA ÇARE YOK.

Zindancı, yardım istemek için koşup kapıyı açınca Tarkan'ın kurduyla karşılaştı. Kurt gerilmiş adamın üstüne atlamaya hazırdı...
BU KURT BENİ PARÇALAYACAK!.. YETİŞİN!..
HIIIRR..
YAŞASIN! KURDUM KENDİNİ ÇIĞDAN KURTARMIŞ... KURT!.. ONU BU TARAFA SÜR!..
Adam kurdun saldırısından kurtulmak için geriledi, geriledi....
HIIRRR
HAH ŞÖYLE.... YANIMA SOKUL BAKALIM... ŞU YAĞLI VÜCUDUNU AZICIK CENDEREYE SOKALIM...
AGHH.
HIIIRRR
Tarkan, Kurdun kendine doğru sürdüğü zindancının kolunu kaptı ve diğer kolunu da boynuna doladı...

Zindancı kilitleri açtı. Tarkan, onu kalın zincirlerle bağladıktan sonra hücrenin kapısını kilitledi ve Kurtla birlikte yukarıya çıkmak için taş merdivenlere doğru atıldı...

Ansızın merdivenlerin başında bir nöbetçi ile karşılaştılar. Tarkan, adamın mızrak tutan kolunu havada yakaladı.
DUR BAKALIM AHBAP! BU ACELEN NE?!..
AAAH!
Tarkan, adamı üzerinden aşırıp merdiven boşluğuna uçurdu...
Merdivenin sonunda başka bir nöbetçiyle karşılaşan Tarkan...
UHHH
...bu defa ani bir yumrukla onu da devirip mızrağını kaptı...
BU MIZRAK İŞİME YARAYACAK. DUR BAKALIM KURT. ACELE ETME.
Tarkan ve Kurt, hemen oldukları yere kapandılar. Çünkü çatal mızraklı adamlar önlerine bir adam katmışlar ite kaka götürüyorlardı...
BU, HANDAKİ UĞRAŞTA BANA YARDIM EDEN ROMALI GLADYATÖR!.. DEMEK ONUN DA YOLU BU TARAFLARDAYDI...

O HALDE KRALİÇENİN DÜN GECEKİ KONUĞU BİZİM ROMALI DOSTUMUZDU. ONLARI, GÖRÜNMEDEN İZLEYELİM, KURT!..

Adamlar, Romalı'yı kapısında kürk perdeler asılı büyük bir salona soktular...
KRALİÇENİN KABUL SALONUNA GİRİYORLAR...

ANLAŞILAN, ROMALI'NIN KONUKLUĞU BURADA BİTECEK VE ONU TÖRENLE ÖLDÜRECEKLER!

Tören salonunda Romalı, bir ağaç kütüğünün yanında durmuştu. Bu arada yan tarafta açılan bir kapıdan Kraliçe ile Kuzmo gözükünce bütün çatal mızraklı adamlar yerlere kapandılar...

İÇİRDİĞİN BÜYÜLÜ ŞARABIN TESİRİ GEÇMEDEN BENİ ÖLDÜRTSEYDİN DAHA İYİ EDERDİN. BU GÜZEL KAFANIN İÇİNDE YATAN SADİST DÜŞÜNCELERİNİ DAHA ÖNCE ANLAYAMADIĞIMA YANIYORUM. SEN DÜNYANIN EN AŞAĞILIK MAHLUKUSUN.
Kraliçe yanında sabırsızlıkla homurdanan Kuzmo'ya emir verdi...
SIRA SENİN KUZMO... ŞU ROMALI KONUĞUMUZU SUSTUR ARTIK!..
Emri alan Kuzmo'nun gözleri vahşi pırıltılarla doldu. Ağzı yayıldı... Sonra baltasını çekti...
Gitti, Romalı'nın başını ortada duran kütüğe yatırdı. İki adam Romalı'nın kollarının bağlı olduğu sopayı tuttular. Romalı, son bir defa Kraliçenin gözlerinin içine bakarak bağırdı...
TANRININ GAZABINDAN KURTULAMAYACAKSIN, KAHPE!..
Kuzmo, geniş ağızlı baltasını kaldırdı, Kraliçenin son emrini bekledi... ve...
VUR BALTAYI KUZMO

O anda hızla savrulan bir çatal mızrak Romalının başına inmek üzere olan Kuzmo'nun baltasını elinden koparıp götürdü...
KİM ATTI BU MIZRAĞI ?..
Bu ani müdahele salondakilerin hiç akıllarına bile gelmeyen bir olaydı. Ortalık birden karıştı. Kraliçe, hayret ve şaşkınlık içinde bağırıyordu.

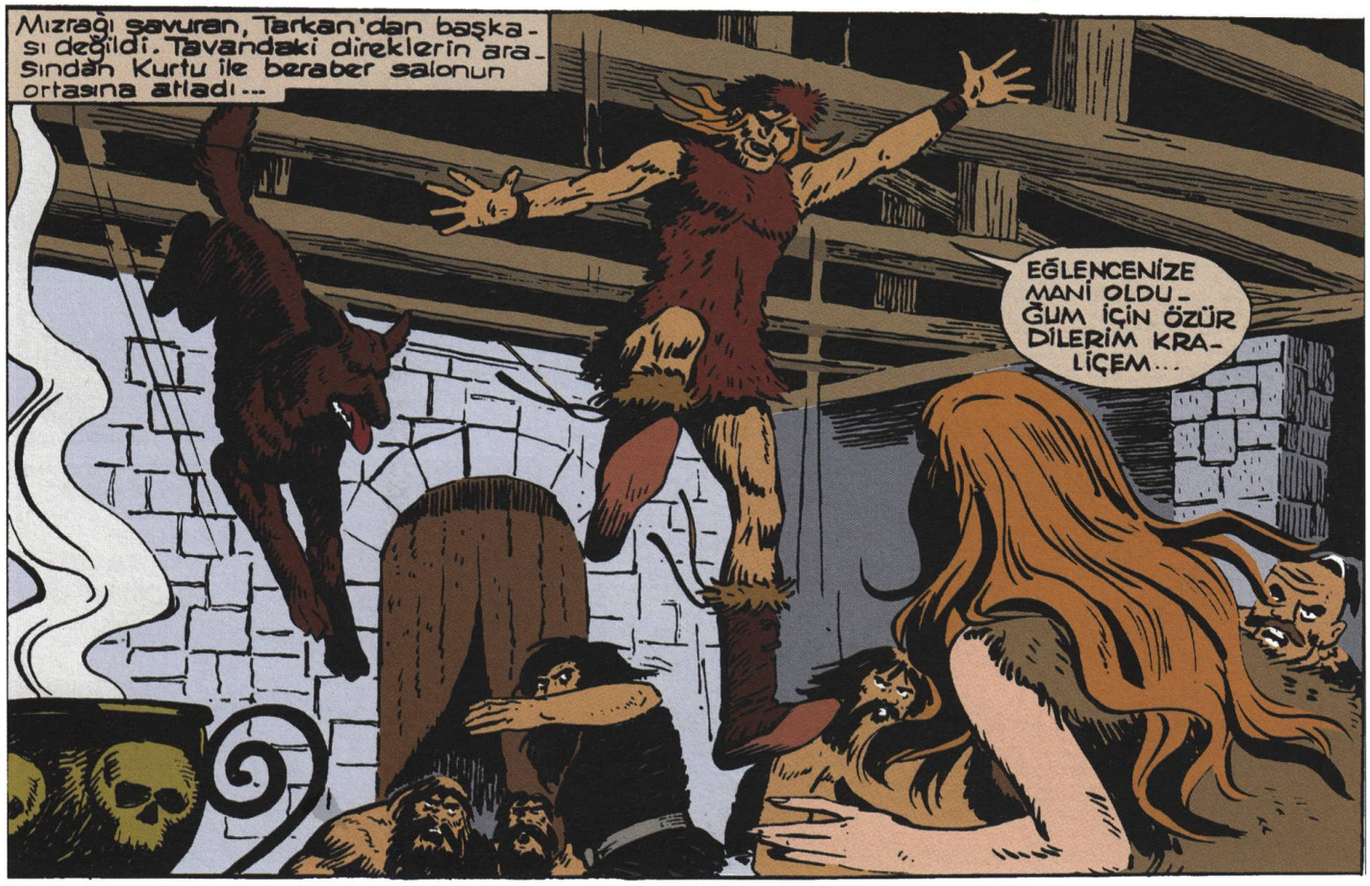
Mızrağı savuran, Tarkan'dan başkası değildi. Tavandaki direklerin arasından Kurtu ile beraber salonun ortasına atladı...
EĞLENCENİZE MANİ OLDUĞUM İÇİN ÖZÜR DİLERİM KRALİÇEM...

Tarkan, Kraliçenin yanında duran kılıcını kapmak istedi. İlk şaşkınlığı geçen Kuzmo, yıldırım gibi atladı...
YAKALA ONU KUZMO!
SANA İŞİMİZE KARIŞMANIN HESABINI SORACAĞIM!..
BU SEFER KEMİKLERİNİ KIRACAĞIM SENİN ASYALI!..
Kuzmo Tarkan'ı belinden yakaladı.
Belinin ortasına yediği korkunç darbeyle Kuzmo'nun kolları çözüldü. Tarkan, hiç vakit kaybetmeden yumruğunu yapıştırdı...
OUF!
Fakat Tarkan, iki elini yumruk yaparak şiddetle Kuzmo'nun beline indirdi...
AKLIN SIRA KABURGALARIMI KIRACAKTIN HA...
Arkadan ikinci yumruğu yiyen Kuzmo, koca bir kalas gibi geriye devrildi...
NE DURUYORSUNUZ APTALLAR! HEP BERABER İLERİ ATILSANIZA!..

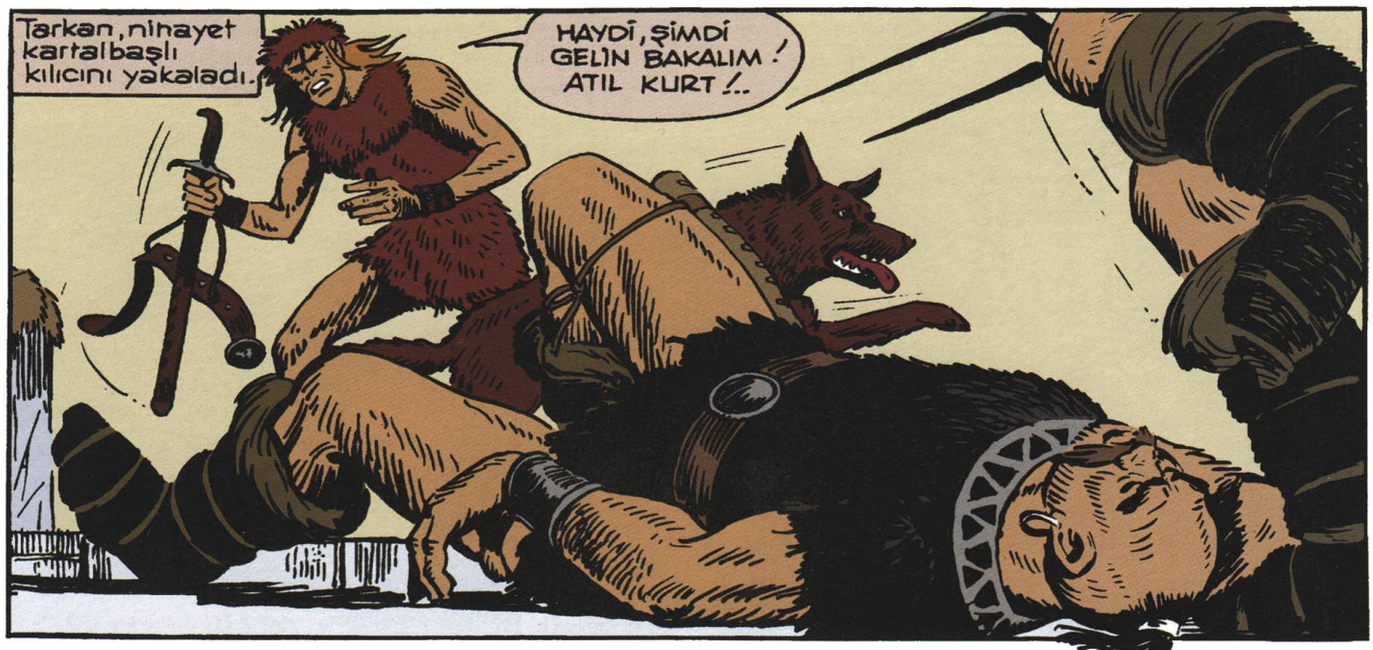
Tarkan, nihayet kartalbaşlı kılıcını yakaladı.
HAYDİ, ŞİMDİ GELİN BAKALIM! ATIL KURT!..

GELİN BAKALIM KRALİÇENİN KÖPEKLERİ!.. ŞİMDİ ERKEKÇE DÖVÜŞELİM!..
Kellesi Kuzmo'nun baltasından kurtulan Romalı.....
----olanı biteni yatırıldığı cellat kütüğünden heyecanla seyrediyordu...

Birden yücudunu geriye atarak fırladı.

Tarkan, seri bir hareketle Romalıyı bağlarından kurtardı...
HAYDİ, DURMA!.. ELİNE BİR ŞEY GEÇİR! KENDİNİ KORU!..

Romalı, kapıya doğru atıldı. Önüne çıkanları birer yumrukta devirdi.
BİR AN ÖNCE BURADAN KAÇIP KURTULMALIYIM !..
Bu sırada kendine gelen Kuzmo, Romalının kapıya doğru seğirttiğini gördü...
DUR HELE. ROMALI KAÇMAK İSTİYOR.
BALTAMDAN KURTULAMAYACAKSIN ROMALI !..
AHHH!
Balta, vınlayarak uçtu...
...ve kapıdan fırlamak üzere olan Romalının iki kürek kemiğinin ortasını parçalayarak gömüldü...
Tarkan, Romalının canhıraş feryadını duydu...
ROMALI KENDİNİ KURTARAMADI....

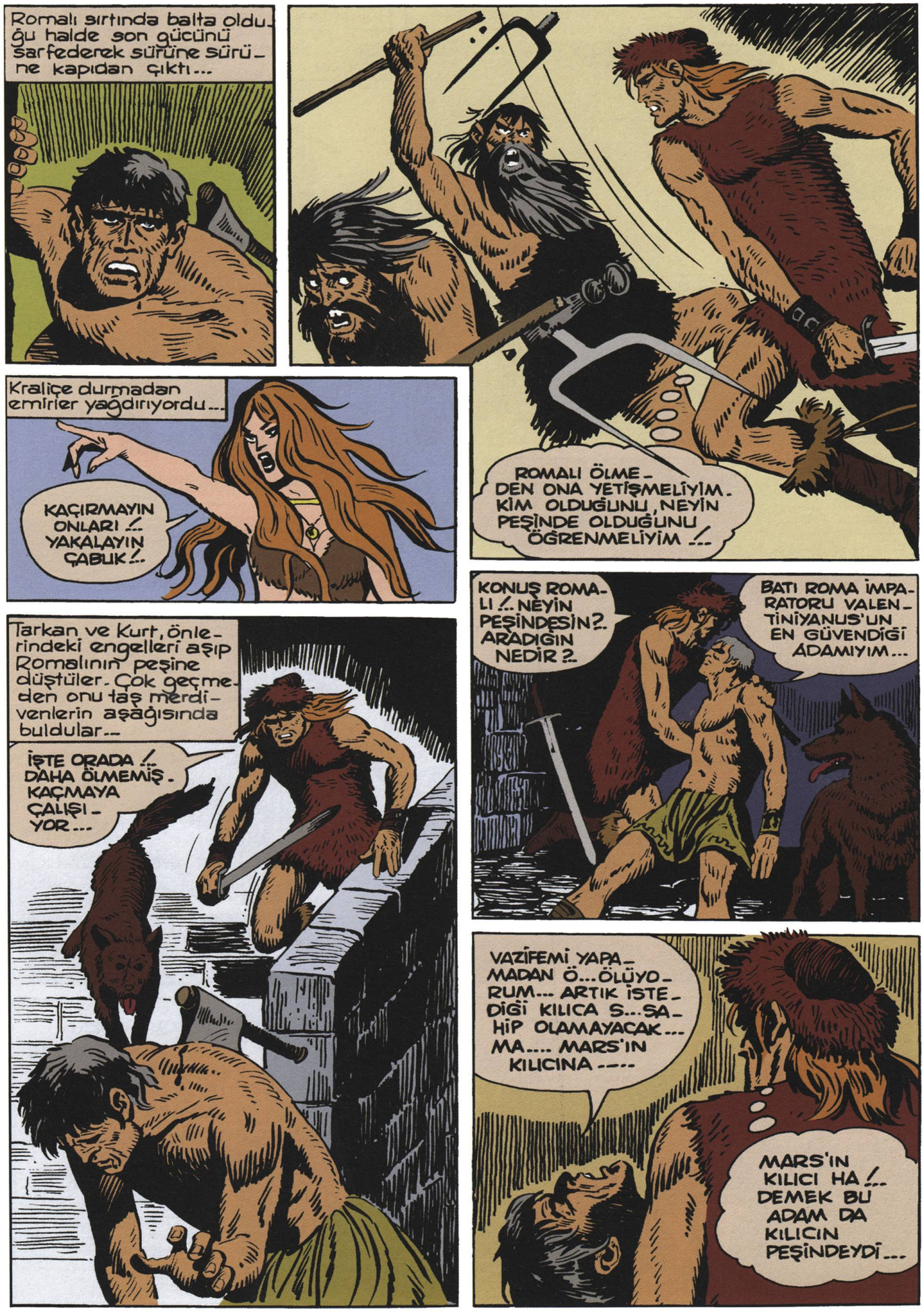
Romalı sırtında balta olduğu halde son gücünü sarfederek sürüne sürüne kapıdan çıktı...
ROMALI ÖLMEDEN ONA YETİŞMELİYİM. KİM OLDUĞUNU, NEYİN PEŞİNDE OLDUĞUNU ÖĞRENMELİYİM !...
Kraliçe durmadan emirler yağdırıyordu...
KAÇIRMAYIN ONLARI !.. YAKALAYIN ÇABUK !..
Tarkan ve Kurt, önlerindeki engelleri aşıp Romalının peşine düştüler. Çok geçmeden onu taş merdivenlerin aşağısında buldular...
İŞTE ORADA !.. DAHA ÖLMEMİŞ. KAÇMAYA ÇALIŞIYOR...
KONUŞ ROMALI !.. NEYİN PEŞİNDESİN ?.. ARADIĞIN NEDİR ?..
BATI ROMA İMPARATORU VALENTİNİYANUS'UN EN GÜVENDİĞİ ADAMIYIM...
VAZİFEMİ YAPAMADAN Ö...ÖLÜYORUM... ARTIK İSTEDİĞİ KILICA S...SAHİP OLAMAYACAK... MA.... MARS'IN KILICINA ----
MARS'IN KILICI HA !... DEMEK BU ADAM DA KILICIN PEŞİNDEYDİ...

Romalı son nefesini verdiği anda merdivenlerin başında Kuzmo'nun sesi gürledi...
ORADA-LAR !... YAKALA-YIN !...
İlk atılan Tarkan'ın kılıcını yiyince yıldırım çarpmışa döndü...
Korkunç bir boğuşma başla-mıştı...
Nihayet...
ARTIK KILINI KIPIRDATAMA-YACAKSIN !
Tarkan, çokluk olan çatal mızraklı adamlar karşısında uzun zaman dayanamadı. Kıskıvrak yakalandı. Tarkan için artık kurtuluş ümidi hiç kalmamıştı...

İŞTE, TEKRAR ELİMDESİN! BURADAN SAĞ ÇIKMAN İMKÂNSIZ. KÜSTAHÇA CESARETİNİ HAYATINLA ÖDEYECEKSİN!..

ŞİMDİ KUZMO NUN BALTASINA KARŞI SİLAHSIZ DÖVÜŞECEKSİN!..

Kuzmo, baltasını çekip ortaya fırladı...

SENİ PARÇA PARÇA DOĞRAYACAĞIM!..

BAKALIM, O GÜVENDİĞİN KUVVET VE CESARETİN SENİ KURTARACAK MI?.. BENİM İÇİN ÇOK ZEVKLİ BİR EĞLENCE OLACAK. HAYDİ KUZMO!..

Kuzmo'nun ilk hücumu çok ani oldu. Ansızın salladığı balta, Tarkan'ın saçlarını sıyırarak geçti. Başındaki börkü aldı, götürdü...

ÖNCE ŞU UZUN SAÇLARINI BİR BUDAYAYIM!..

Kuzmo'nun cüssesinden umulmayan geri saldırışları Tarkan'ı şaşırtmıştı...

BU AYI BALTASINI ÇOK İYİ KULLANIYOR...

BOŞUNA YORMA CANINI. KAÇAMAYACAKSIN!..

Tarkan, kendini ok gibi yana attı...

Hıhı

Kuzmo'nun baltası ikinci defa boşlukta vınladı. Şimdi Kuzmo, silahsız Tarkan'la bir kedi-fare oyununa girmişti...

BALTASINI YAKALAYA-MAZSAM İŞİM BİTİKTİR!
YOKSA ENİNDE SONUNDA BU ADAM KELLEMİ UÇURACAĞA BENZER.
Bu sefer Kuzmo, oyunu bitirmek ister gibi sağlam adımlarla Tarkan'a doğru ilerledi...
Tarkan, dizlerinin üstünde doğrulup geri-ledi. Fakat arkasında duvar vardı. Kuzmo baltasını kaldırdı ve bir zafer narası attı...
HAH! HAH! SONUN GELDİ ARTIK!
AL
Kuzmo'nun baltası, bütün şidde-tiyle indi. Tarkan, çok ani bir eği-lişle baltanın keskin ağzından kendini zor kurtardı...
Kuzmo ikinci bir darbeyi indire-medi...
AHH!
...Tarkan'ın kuvvetli bir yumru-ğu, çenesinde patladı...

Tarkan, Kuzmo'ya aman vermeden yumruklarını salladı. Kuzmo'nun baltası elinden düştü...
ŞİMDİ SIRA BENDE DOSTUM!..
UH!
Fakat Tarkan'ın yumrukları Kuzmo'yu deviremedi. Kuzmo, ani bir tekme atarak Tarkan'ı duvara savurdu...
Ve arkasından üzerine atılarak Tarkan'ın başını olanca hızıyla taşlara vurdu... Tarkan'ın başı fena sarsıldı.
KÜÜT!
Tarkan, can acısıyla bir açığını bulup Kuzmo'ya müthiş bir yumruk attı...
Arkasından peş-peşe aman vermeden yumruklarını indirerek Kuzmo'yu salonun ortasına kadar sürdü...

Tarkan'ın kuvvetli ve seri yumruklarından Kuzmo iyice sersemledi...
OH... UH!
Arka üstü taşlara yuvarlandı, fakat kendini çabuk toparladı. Tarkan, vakit kaybetmeden üzerine atladı...
Kuzmo, Tarkan'ı tekmesiyle savururken yerdeki baltayı kavradı.
Tarkan bir an havada uçtu, sonra sırtüstü ortada duran kütüğe çarptı. Sadmenin tesiriyle öylece başı kütükte, kendinden geçti...
Kuzmo, aradığı fırsatı yakalamıştı. Tarkan'ın ayılmasına vakit bırakmadan ok gibi yerinden fırlayıp atıldı...
ÇOK İYİ DÖVÜŞTÜ, AMA İŞTE ONUN DA SONU GELDİ. KUZMO'YU KİMSE DURDURAMAZ ARTIK...

KÜT
Tarkan son anda başını kütükten çekebildi. Kuzmo'nun geniş ağızlı baltası, saçlarını yalayarak olanca hızıyla indi...
Kuzmo, ikinci darbeyi indirecek vakit bulamadan Tarkan, yay gibi kıvrılarak fırladı...
BU FIRSATI DA KAÇIRDIN! BİR DAHA BALTANI KULLANAMAYACAKSIN!
AHH.
SEZGİN BURUK

Önce burnunun ortasına sonra ense köküne yediği darbelerle Kuzmo'nun iri vücudu, kütüğün üzerine devrildi. Bu defa Tarkan, aman vermeden baltayı yakaladı, bir eliyle Kuzmo'nun saçlarını kavradı, bastırdı. Kuzmo, bütün debelenmesine rağmen kendini kurtaramadı.

Salondakilerin gözleri faltaşı gibi açıldı. Hepsi de dehşet ve şaşkınlık içinde dona kaldılar.

Tarkan, baltayı hızla indirdi. Korkunç Kuzmo'nun başı, kendi baltasıyla vücudundan ayrıldı...

Sonra Tarkan, Kraliçenin karşısına dikildi. Elinde tuttuğu Kuzmo'nun koca kanlı başını kaldırıp ona doğru uzatırken gürledi...

AL, BUNUNLA İÇ!.. SENİ ANCAK KUZMO'NUN KAFASI DOYURUR!..

Kraliçenin gözleri, Kuzmo'nun yuvalarından fırlamış gözlerine takıldı. Gözlerinde acayip ve sadist pırıltılarla bir an öylece kaldı. Sonra dudaklarına hafif bir tebessüm yayıldı. Gözlerini kesik baştan ayırmadan konuştu...

AT ONU ELİNDEN! SİZ DE MIZRAKLARINIZI İNDİRİN AŞAĞI!..

Kraliçe, bir süre, karşısında dikilen Tarkan'a baktı, sonra ayağı ile yerdeki Kuzmo'nun başını itelleyerek doğruldu...

Ve Tarkan'ın karşısına dikildi. Uzun süre konuşmadan gözlerinin içine baktı. Tarkan, kraliçenin ne düşündüğünü, ne yapmak istediğini anlayamadı...

Sonra sert bir hareketle adamlarına döndü ve haykırdı...
ÇIKIN HEPİNİZ!.. BİZİ YALNIZ BIRAKIN!

ONA İTAAT EDER GÖRÜNMELİYİM. ANCAK BU ŞEKİLDE MAKSADININ NE OLDUĞUNU ANLAYABİLİRİM.

KAFASINI UÇURDUĞUN KUZMO, BANA DELİCESİNE AŞIK BİR HADIMDI. AŞKI YÜZÜNDEN BENİMLE BERABER OLDU. BABAM, VANDAL KRALI GENSERİKO'YA, İHANET EDİP KAÇTIK!..

KUZMO'NUN KUVVETİYLE BU ADAMLARI KENDİME BAĞLADIM...

FAKAT KUZMO SENİN GİBİ AKILLI DEĞİLDİ. ONUNLA DÜNYAYA HÜKMETMEM İMKÂNSIZDI...

YAKALADIĞIMIZ ESİRLER ARASINDA SANA GELİNCEYE KADAR ARADIĞIM GİBİ BİRİNİ BULAMADIM. HEPSİ DE KUZMO'NUN BALTASI ALTINDA CAN VERDİ. BİR TEK SEN, KUZMO'YU YENECEK GÜÇTE ÇIKTIN. HEM DE SİLAHSIZ OLARAK. ONU KUVVETİNDEN ÇOK AKLINLA YENDİN...

İŞTE, ŞİMDİ ARADIĞIM KUVVET VE AKILDA BİRİNİ BULDUM. SENİNLE BERABER DÜNYAYA HÜKMEDEBİLİRİM ARTIK. BABAM, VANDAL KRALI GENSERİKO, BAŞTA OLMAK ÜZERE BÜTÜN İMPARATORLAR, KRALLAR BUYRUĞUM ALTINA GİRECEKLER. BÜTÜN DÜNYAYA BEN HÜKMEDECEĞİM!

NASIL VE NEYLE HÜKMEDECEKSİN BU ÜLKELERE?

Kralîçe, kollarını havaya kaldırdı. Bütün sinirleri gerili, haykırarak cevap verdi...

SAVAŞ TANRISI MARS'IN KILICINA SAHİP OLARAK...

NEE!

BU İMKÂNSIZ! KİMSE TAM OLARAK MARS'IN KILICININ YERİNİ BİLMİYOR!

BEN BİLİYORUM!... YALNIZ BEN!... HAH HAH HAH HA!...

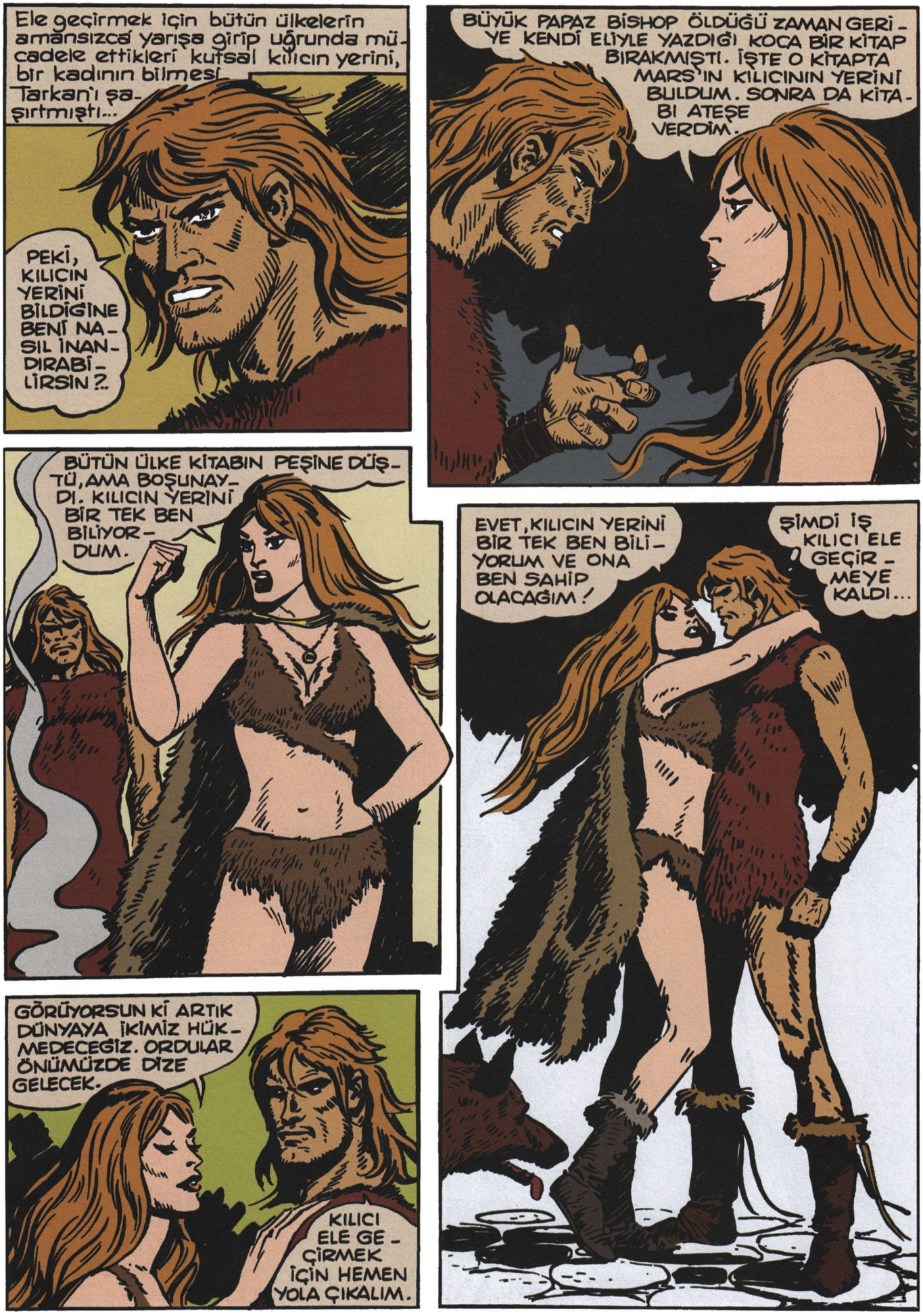
Ele geçirmek için bütün ülkelerin amansızca yarışa girip uğrunda mücadele ettikleri kutsal kılıcın yerini, bir kadının bilmesi Tarkan'ı şaşırtmıştı...
PEKİ, KILICIN YERİNİ BİLDİĞİNE BENİ NASIL İNANDIRABİLİRSİN?..
BÜYÜK PAPAZ BİSHOP ÖLDÜĞÜ ZAMAN GERİYE KENDİ ELİYLE YAZDIĞI KOCA BİR KİTAP BIRAKMIŞTI. İŞTE O KİTAPTA MARS'IN KILICININ YERİNİ BULDUM. SONRA DA KİTABI ATEŞE VERDİM.
BÜTÜN ÜLKE KİTABIN PEŞİNE DÜŞTÜ, AMA BOŞUNAYDI. KILICIN YERİNİ BİR TEK BEN BİLİYORDUM.
EVET, KILICIN YERİNİ BİR TEK BEN BİLİYORUM VE ONA BEN SAHİP OLACAĞIM!
ŞİMDİ İŞ KILICI ELE GEÇİRMEYE KALDI...
GÖRÜYORSUN Kİ ARTIK DÜNYAYA İKİMİZ HÜKMEDECEĞİZ. ORDULAR ÖNÜMÜZDE DİZE GELECEK.
KILICI ELE GEÇİRMEK İÇİN HEMEN YOLA ÇIKALIM.

Az sonra Kraliçe ve Tarkan, atlarına binerek dolu dizgin şatodan ayrıldılar...
HEDEFİMİZ MARS'IN KILICI !.. HAYDİ !..

Tarkan ve Kraliçe, vahşi dağları aşıp sarp kayalıklarda bir gün bir gece at sürdüler. Ertesi gün akşama doğru karşılarına duvar gibi yükselen korkunç kayalıklar dikildi...
İŞTE !.. AŞMAMIZ GEREKEN ENGELLERDEN BİRİNCİSİ. LÂNETLENMİŞ KAYALAR!

KİTAPTA YAZDIĞINA GÖRE HER ZAMAN BURADA KORKUNÇ GÜRÜLTÜLERLE ŞİMŞEKLER ÇAKIP YILDIRIMLAR DÜŞERMİŞ...

Birden gök karardı, bulutlar birbirine girdi. Arkasından büyük gürültülerle şimşekler çaktı...

Gökgürültüsü ve şimşeklerin patlamasıyla atlar ürküp şahlandılar. Kraliçe, atından sırtüstü kayaların üstüne yuvarlandı...

Tarkan, hemen atından atladı ve baygın kadını kucağına aldı...
BU LANETLENMİŞ KAYALARDAN SAĞ SALİM GEÇMELİYİZ!..

Tarkan, kollarında Kraliçe olduğu halde çakan şimşeklere ve düşen yıldırımlara aldırış etmeden ilerledi. Tehlikeli uçurumlardan atladı. Bir süre sonra...

İŞTE! KUTSAL KAYA KARŞIMIZDA!

Tarkan ve Kralîçe, siluet halinde yükselen kutsal kayayı gördüler.

İŞTE! MARS'IN KILICI ORADA BİZİ BEKLİYOR. ŞİMDİ TEK ENGELİMİZ KALDI: AŞAĞIDA Kİ CANAVARLAR VADİ-Sİ!...

Ansızın arkalarında bir ses gürledi...

EVET! BABAN VANDAL KRALI GENSERİKO, O KILICI BEKLİYOR!..

KUNDAR! BABAMIN EN KUVVETLİ ADAMI!.. İZİMİ BULDUN KUNDAR, AMA KILICI ELE GEÇİRECEGİNİ SANIYORSAN ALDANIYORSUN! O, BENİM DİR...

ÖNCE ŞU YANINDAKİ HUNLU'YU ÖBÜR DÜNYA-YA YOLLAYA-CAĞIM!..

Vandal, aniden saldırdı, ama Tarkan, onun hücumunu kılıcıyla karşıladı...
GEBER HUNLU !..

Arkasından Tarkan, darbesini indirmekte gecikmedi...

Fakat Tarkan, ikinci darbesini sallayamadı. Ayağı küçük bir kayaya takıldı, dengesini kaybederek sırtüstü yuvarlandı...

Tarkan için kurtuluş çaresi yoktu. Kayanın tam kenarına sıkışmıştı. Arkası yüzlerce metre derin korkunç bir uçurumdu. Vandal bu fırsatı kaçırmak istemiyordu. Ağır ve temkinli adımlarla Tarkan'ın üzerine yürüdü...

SON DUANI YAP, HUNLU!

Kundar, öldürücü darbesini yapmak için olanca hızıyla saldırdı. Tarkan, Kundar'ın kılıç tutan bileğini kaptı, çekerek aşırdı...

Kundar, bir an kendini havada buldu. Bağırarak canavarlar vadisinin korkunç uçurumlarında kayboldu...

BROOOM!
O anda bir yıldırım, müthiş bir gümbürtüyle Kraliçenin üstüne düştü...

BİR ANDA KÖMÜR HALİNE GELDİ!..

YAPTIĞI KÖTÜLÜKLERİN CEZASINI TANRI ONA HAK ETTİĞİ ŞEKİLDE ÖDETTİ...

Çok geçmeden ikinci bir yıldırım, atların üstüne düştü...
BROOOM

Tarkan, hemen atların yanına koştu...
NEYSE Kİ YILDIRIM, KRALİÇENİN BİNDİĞİ ROMALI'NIN ATINA İSABET ETTİ.

Tarkan, vadiye inmeden önce atını, yıldırımlardan korumak için büyükçe bir kaya oyuğuna çekti...
SENİ BURASI MUHAFAZA EDER. BİZ, KURTLA AŞAĞIYA İNELİM...
Tarkan, Kurtu ile birlikte yavaş yavaş tehlikelerle dolu korkunç vadiye indi...
Vadinin uçurumları dibinde her an bir av bekleyen korkunç canavarlar kaynaşıyorlardı...
Canavarlar, Tarkan'ın vadiye indiğini görmüşlerdi.
BUNLARA YEM OLMADAN KARŞI KIYIYA ATLAMALIYIZ.
HAYDİ KURT!..
Canavarlar, onları avlamak için harekete geçtiler. Tarkan ve Kurt, bir sıçrayışta üzerlerinden aştılar...

NEYSE ATLATTIK BUNLARI KURT... VADİYİ KOŞARAK GEÇMELİYİZ!..

Tarkan ve Kurt, bir süre dinlenmeden koştuktan sonra birden oldukları yerde çakılıp kaldılar...
DUR! KURT...

Tarkan, gökyüzünü birden uçan canavarların kapladığını görmüştü... Canavar kuşlar, avlarının üstünde dolaştılar.....

...sonra hep birden hücuma geçtiler...
GELİN BAKALIM CEHENNEM KAÇKINLARI!

Ve korkunç bir mücadele ile başladı...

Tarkan, durmadan kılıcını sallıyor....

....ve hiç açık vermemeye çalışıyordu. Kılıç darbesini yiyen canavarlar korkunç sesler çıkarıp devriliyordu.

Kurt da durmadan atılıyor, sivri dişlerini canavarların boyunlarına geçirip alaşağı ediyordu...

Nihayet canavarlar, Tarkan'ın kartal başlı kılıcı ve Kurtun sivri dişleri karşısında bozguna uğradılar. Son kalan da çığlıklar atarak kayboldu.

HAYDİ KURT, FIRLA! KUTSAL KAYAYA VARMALI-YIZ!..

Fakat Tarkan müthiş bir gürültü duyarak dönünce.....

KAÇ KURT!.. KORU KENDİNİ!..
Tarkan, canavarların boynuzlarından kurtulmak için kaya-dan aşağı sarktı...
Korkunç boynuzlu iri canavarlar, olanca hızlarıyla geldiler ve kendilerini tutamayarak....
...müthiş gürültülerle başdöndürücü uçurume uçtular...
BU CANAVARLAR, AZ DAHA BENİ DE BİRLİKTE GÖTÜRECEKLERDİ...

Tarkan, kendini çekip yukarıya aldı...
ATİK DAVRANIP KENDİMİZİ KORUMA-SAYDIK, ŞİMDİ BİZ DE PARÇALANMIŞ OLACAKTIK, KURT...
Tarkan ve Kurt, yeniden koşmaya başladılar. Bir süre sonra...
İŞTE, KUTSAL KAYANIN ETEĞİNE GELDİK, KURT!
Fakat önlerindeki küçük bir kayayı döner dönmez -----
...üçbaşlı bir canavarın hücumuna uğradılar. Tarkan kılıcını çekip mücadeleye başladı...
GRAKKK!
Kısa süren bir mücadele sonunda Tarkan'ın kılıcı, üçbaşlı canavarın kalbini buldu...
BU KILIÇ DARBESİ, ÜÇ BAŞININ DA HESABINI GÖRÜR.

Tarkan, canavarlarla boğuşarak kutsal kayaya yaklaşırken, kayanın tepesindeki mağarada ihtiyar müneccim kum saatine bakıyordu.
İŞTE NİHAYET SON KUM TANESİ DE DÜŞTÜ!
İhtiyar müneccimin çukura kaçmış ölü gözlerinde, artık kaçınılmaz bir sonun geldiğini gösteren endişeli bir ifade vardı.
ASIRLARDIR AKAN KUM TANELERİ BİTTİ. NİHAYET BİR İNSAN OĞLU CANAVARLAR VADİSİNİ AŞIP KUTSAL KAYAYA, YÜZYILLARDIR BEKÇİLİĞİNİ YAPTIĞIM ŞAVAŞ TANRISI MARS'IN KILICINI ALMAYA GELİYOR.
Birden çıkan şiddetli bir rüzgar, mermer masanın üzerindeki asırlardan beri bitmeden yanan mumu söndürdü.
İhtiyar müneccim mermer koltuğundan ağır ağır kalktı, geleceği gösteren kaya boşluğunun önünde durdu. Biranda gökyüzündeki bulutlar harekete geçip, kümelenerek şekillendi.
YALINKILIÇ BİR TÜRK SAVAŞCISI YANINDA KURTUYLA CANAVARLAR VADİSİNİ GEÇİYOR.

Tarkan nihayet canavarlar vadisini aşıp kutsal kayaya ulaştı. Kurtla beraber kayanın giriş yerinden içeriye daldı.

DURBAKALIM KURT, ÖNCE GÖZLERİMİZ KARANLIĞA ALIŞ- SIN. SONRA DA YUKARIYA CI- KAN YOLU BU- LALIM.
GÖKHAN BURAK

Tarkan ve kurt sarkıtlarla dolu mağarada koşmaya başladılar.

TAMAM, KARŞIDA DEMİR BİR KAPI VAR ORADAN GİRECEĞİZ.

Kapıya doğru atıldılar. Fakat ansızın önlerindeki sudan korkunç bir canavar çıktı.
BU DA NEREDEN ÇIKTI?.. DİKKAT KURT!.

Canavar aniden hücum etti. Tarkan yana sıçrayarak korkunç pençeden kendini korudu...
süratle hareket ederek canavarın arkasına geçti.
BU DARBE ONU PANİĞE UĞRATACAK.
Olanca hızıyla kılıcını koca canavarın gövdesine sapladı.
RAOOMM
Canavarın can acısıyla çıkardığı müthiş ses mağarayı inletti. Hayvan çılgına döndü.
HH
Tarkan hiç vakit kaybetmeden demir kapıya atıldı.
CANAVAR KENDİNİ TOPARLAMADAN BURADAN GEÇMELİYİZ KURT!

Fakat asırlardır kilitli duran paslanmış demir kapının açılmasına imkân yoktu.
EYVAH! KAPI AÇILMIYOR.
Canavar bir hamlede ona yetişti. Tarkan, şimdi kapı ile canavar arasında sıkışmıştı.
Canavar pençelerini kaldırdı, hırsla Tarkanın üzerine atıldı..
GÜÜM
Tarkan son anda kendini yandaki suya atarak kurtardı. Canavarın koca vücuduyla yaptığı hamle demir kapıyı parçalamıştı.

Canavar ikinci bir hamle yapmak için davranamadı. İri vücudu parçalanan kapıyla beraber geçide girip sıkışmıştı. Tarkan hemen sudan çıkıp fırladı.

Canavarın kendini kurtarmasına vakit bırakmadan öldürücü darbesini yaptı.

ROAAH...
kılıcı ensesine yiyen canavardan korkunç bir ses çıktı, sonra hareketsiz kaldı.

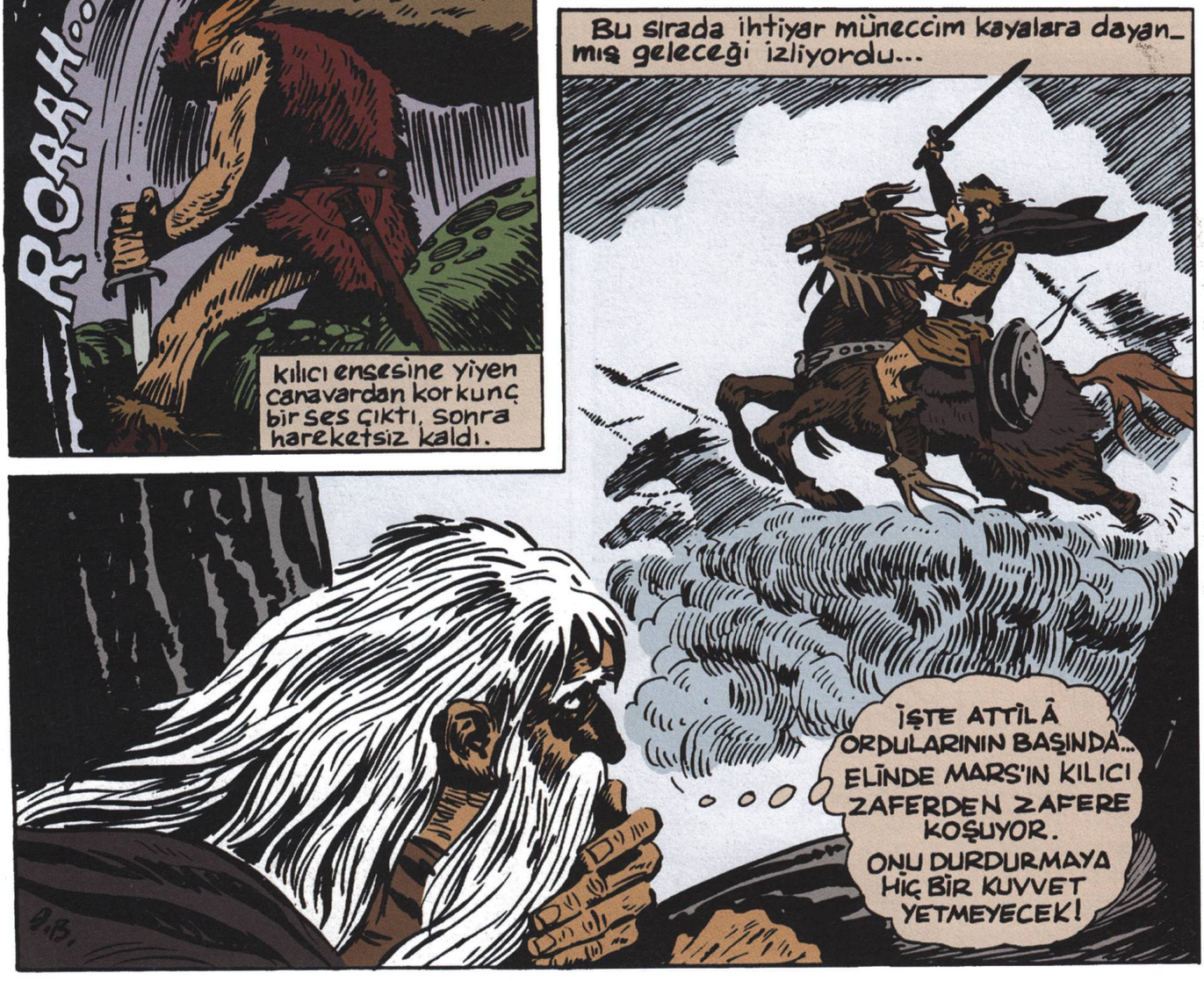
Bu sırada ihtiyar müneccim kayalara dayanmış geleceği izliyordu...
İŞTE ATTİLÂ ORDULARININ BAŞINDA... ELİNDE MARS'IN KILICI ZAFERDEN ZAFERE KOŞUYOR. ONU DURDURMAYA HİÇ BİR KUVVET YETMEYECEK!

AVRUPA TARİHİNDE YENİ BİR DEVİR BAŞLIYOR, HUN TÜRKLERİ. ATTİLÂ ORDULARI İLE BÜTÜN AVRUPAYI FETHEDECEK. EN KUDRETLİ HÜKÜMDARLAR KILICININ ÖNÜNDE BAŞ EĞECEK. ONUN ADINA TANRININ KIRBACI DİYECEKLER.

O anda Tarkan, açılan geçittekî merdivenlerî hızla çıkıyordu.

Birden geleceği gösteren bulutlar karıştı, korkunç gürültülerle gökyüzü karardı. Arkasından şimşekler çaktı. İhtiyar müneccim ağır ağır geriye döndü.

Tarkan, elinde kılıcı yanında kurtu, dimdik bütün heybeti ile karşısında duruyordu.
İhtiyar, müneccim Tarkanın gözlerinin içine bakarak konuştu.
YAKLAŞ YANIMA. BÜYÜK BİR ULUSUN KORKUSUZ YİĞİDİ.
Tarkan, mağrur ve ağır adımlarla yaklaştı. İhtiyar, damarlı ellerini Tarkanın omuzlarına koydu.
ASIRLAR BOYUNCA BU ANI BEKLEDİM DELİKANLI...
BURAYA AYAK BASA BİLEN TEK İNSAN SEN OLDUN.
BU KILICI TAŞIYABİLECEK HÜKÜMDARIN, ANCAK SENİN GİBİ BİR YİĞİDİ OLMASI GEREKTİ.
MARS'IN KILICI!
Tarkan ihtiyarın işaret ettiği yöne bakınca, orada birkayaya sapına kadar gömülmüş Mars'ın kılıcını gördü.

ŞİMDİ GİT KILICI KAYADAN ÇEKİP ÇIKAR DELİKANLI.

MARS, KILICINI KAYAYA SAPLAYIP BIRAKMIŞ!.

Tarkan ağır ağır kılıca doğru ilerledi.

SEZGİN BURAK

Kılıcın yanına gelince durdu. Bir an ülkeleri peşinden koşturan bu kutsal kılıcı seyretti. İşte nihayet onunla karşı karşıyaydı.

ROMALI GLADİYATÖR, KRALİÇE, KUNDAR VE DAHA NİCELERİ BU KILICIN UĞRUNA CANLARINI VERDİLER.

Tarkan iki eliyle kılıcı sımsıkı kavradı, başını ihtiyara çevirip baktı..
İhtiyar müneccim, olduğu yerde hareketsiz, gözlerini Tarkana dikmiş, nefes almadan onun hareketlerini izliyordu.
GAARRÇ
Tarkan bir bacağını kayaya dayadı, sonra olanca gücüyle kılıca asıldı.
Kutsal kılıç asırlardır gömülü olduğu kayadan büyük bir gacırtıyla etrafını yarıp parçalayarak çıktı.
KILICI SÖKÜP ÇIKARMAYIDA BAŞARDIN DELİKANLI. HEMEN BURADAN UZAKLAŞ. AZ SONRA BÜTÜN KAYA ÇÖKECEK.
İhtiyar daha sözünü tamamlamadan kutsal kaya sarsıldı, açılan çatlaklardan kaya parçaları düşmeye başladı.

DURMA KAÇ BURADAN HAYDİ!..
SENİ BU KAYALARIN ALTINDA BIRAKMAM. BERABER ÇIKACAĞIZ BURADAN!.
Fakat Tarkanın ihtiyara sözdinletmesine imkân yoktu.

BEN ASIRLARDIR BURADA KILICI BEKLEDİM DELİKANLI. KUTSAL KAYA İLE BERABER GÖMÜLECEĞİM. HAYDİ DURMA ACELE ET. BAŞBUĞUN ATTİLAYA MARS'IN KILICINI GÖTÜR!

Tarkan ve kurt aşağı inen merdivenlere koştular

Hızla merdivenleri inip, Kutsal kaya üzerlerine çökmeden kurtuldular.
HAYDİ KURT BİR SOLUKTA CANAVARLAR VADİSİNİ GEÇİP ATA ULAŞMALIYIZ.
Tehlike daha geçmemişti. Şimdi canavarlar vadisi de sarsılıp, yer yer çökmeye başlamıştı.

GAYRET KURT, BU CEHENNEMİ AŞMALIYIZ!

Tarkan ve kurt son gayretlerini sarfederek koştular.
Aştıkları her kaya, arkalarından yarılıp, büyük bir gürültüyle çöküyordu.

Nihayet canavarlar vadisini aşıp atın gizlendiği kayalıklara tırmandılar. Aşağıda, vadi korkunç gürültülerle çökmekteydi...

Tarkan atını gizlediği kaya kovuğundan çıkardı.

Sonra da, kundarla boğuştuğu kaya çıkıntısının üzerinden son bir defa aşağıya baktı.
SEDİN BURAK

Az sonra kutsal kaya, ihtiyar müneccimle birlikte müthiş bir gürültüyle çöktü. Bir-an vadiyi devrilen kayaların uğultusu kapladı. Sonra gürültüler yavaş yavaş kesildi, tabiat korkunç bir sessizliğe gömüldü. Artık lanetlenmiş kayalar üzerinde korkunç gök gürlemeleri duyulmuyor, şimşekler çakıp, yıldırımlar düşmüyordu.

TARKAN ATINA BİNDİ, BİR ELİNDE KORKUNÇ BİR MÜCADELEDEN SONRA ELE GEÇİRDİĞİ MARS'IN KILICI VARDI. ATINI MAHMUZLADI, AT KİŞNEYEREK ŞAHLANDI, GECENİN KARANLIĞINDA RÜZGÂR GİBİ İLERİ ATILDI.

ATTİLÂ, BİR SABAH UYANDIĞINDA MARS'IN KILICINI TAHTININ ÜZERİNDE BULDU. FAKAT TARKAN GÖRÜNÜRLERDE YOKTU.

-SON-

SEZGİN BURAK

GELECEK MACERA

GÜMÜŞ EYER

I

6. Kitap
Ağustos Başında

BÜTÜN KİTAP SATIŞ NOKTALARINDA

Tarkan®

MARS'IN KILICI

M.S. 445 yılında Büyük Hun İmparatorluğu'nun başına Attila geçince, başta Vandallar olmak üzere Avrupa'nın saldırgan ulusları büyük korkuya kapıldılar. Attila Avrupa'yı istilaya karar vermiş, amacını gerçekleştirmek için de Tarkan'ı önceden Vandal ülkesine göndermiştir. Tarkan'ın görevi, Mars'ın Kılıcı'nı bulmak ve Attila'ya götürmektir. Ancak aynı kılıcın peşinde olan başkaları da vardır, Batı Roma İmparatoru Valentiniyanus'un adamı olan bir Romalı gladyatör de Tarkan'dan önce kılıcı bulmak için çabalamaktadır. Çeşitli tehlikelerden birbirlerine yardım ederek kurtulan Tarkan'la gladyatör, Vandal Kralı Genseriko'nun kızı olan ve babasına ihanet eden acımasız bir kraliçenin eline düşerler. Kılıcın yerini bilen tek kişi kraliçedir. Bundan sonra Tarkan'ı müthiş bir serüven bekler.

www.tarkan.com.tr

15TL

ISBN 605-5596-59-0

9 786055 596590

KİTAPLIK 2009